- Tradicionalni Sotonizam I -VIII
- Neuroznanost u praksi Sotonizma
- Temeljni ciljevi Tradicionalnog Sotonizma
- Kratak vodič kroz okultno
- Ritualna magika
- Priroda, Magika, Satanas
- Hram
- Thule
- Sotonizam i Darwinizam
- Okrutnost u perspektivi Sotonizma
- O robovima i odgovornosti
- Mračna Volja
- Vježbe za razvoj Volje
- Aspekti Volje
- Samoidentifikacija sa Sotonističkim Putom
- Buđenje volje u svakodnevnom životu
- Snaga Volje
- Što je pravi Sotonizam?
- Duhovnost
- Wyrd - Sfere Mračnih Bogova

TRADICIONALNI SOTONIZAM

I

Tradicionalni Sotonizam, shvaćen od strane pravih sotonista, je određena okultna staza ili metod. Zapravo put čije slijeđenje podrazumijeva i određeni način življenja. Taj specifični put poznat i kao 'Put lijeve ruke', ima za cilj stvaranje novog tipa pojedinca. Na općenitijoj razini, možemo reći da se Sotonizam ispravno shvaćen, bavi promjenom naše evolucije i društva - stvaranjem nove ljudske vrste i civilizacije primjerene novom tipu ljudskog bića. Međutim, krivo informirani i njegovi neprijatelji često smatraju Sotonizam jednim ili više od sljedećeg:

(a) obožavanje đavla;
(b) vjerski kult koji prakticira crnu magiju;
(c) inverzija kršćanske religije i njezinih obreda;
(d) sekta koja propovijeda i prakticira seksualne perverzije.

Nadalje, raširenо je pogrešno mišljenje da lik samog Sotone potječe iz religije opisane u hebrejskom 'Starom zavjetu', pri čemu se riječ "Sotona" smatra izvedenom iz hebrejske riječi za "optužitelja".

Zapravo, hebrejska riječ koja se često prevodi kao "Sotona"(Ha- Shtn) potječe iz starogrčke riječi - **AITIA .** U grčkom klasičnog razdoblja, [aitia] i [diabole] često su se koristile naizmjenično za istu stvar, posebno kada se tražio 'pogrešan' ili 'loš' smisao.

U biti, Sotona(Satanas) kao riječ predstavlja "Protivnika" u smislu suprotstavljanja normi prihvaćenog. Riječ 'Đavo' izvedena je iz gornje grčke riječi, preko latinskog 'diabolus'. Figura Sotone stoga nije hebrejski proizvod , već zapravo prikaz protivljenja, hereze: odbijanja prihvaćanja 'prihvaćenog'. U Tradicionalnom Sotonizmu, Satanas je simbol, stvaran i arhetipski - prkosa, ponosa a time i kreativne promjene. Iz opozicije proizlazi sinteza, proces dijalektičke promjene koja upravlja evolucijom. U osnovi, Sotonizam je antireligiozan. Religija je podvrgavanje - božanstvu i njegovom 'imenovanom' autoritetu/crkvi. Religiozni put je put dogme, otkrivenja, i straha - povezanog sa nagradom i odmazdom, konceptom grijeha i slično.

II

Put Sotonizma je put oslobođenja: unutarnjeg i vanjskog. Sotonizam potiče želju za znanjem na temelju iskustva, a ne vjere. Potiče želju da pojedinac

bude ponosan i da ispuni mogućnosti koje život nudi. Drugim riječima, stvarno živjeti, i proširiti se do granica postojanja: postići, napredovati. Postaviti standarde, primjer drugima, a ne slijediti tuđe.

Temeljno je načelo Sotonizma da svaki pojedini sotonist pronalazi vlastite granice i tako živi, a ako je potrebno i umire, prema vlastitom moralu ili etici. To jest, sotonist ne prihvaća nikakve standarde ni etički kodeks, on stvara vlastite standarde i živi prema vlastitom moralu, koliko god se taj moral drugima ili 'društvu' činio mračnim ili čudnim. Ne postoji i nikada ne može postojati nešto poput 'sotonističke etike' ili sotonističkog autoriteta koje bi pojedinačni sotonist morao prihvatiti i kojima se mora pokoriti. Sotonizam je individualizirani prkos, individualna potraga - princip evolucije u ljudskoj praksi: jaki preživljavaju, pobjeđuju, dok slabi nestaju. Međutim, to ne znači anarhično samoudovoljavanje . Sotonist ima cilj, skriveni motiv izvan zadovoljenja 'ega' i prepuštanja nesvjesnim impulsima. Za taj cilj je potrebna samokontrola i samodisciplina. Sotonist želi evoluirati - a to traži snagu karaktera i odlučnost. Ono što sotonist radi, u stvarnom životu ili u ritualu, je istraživanje granica sebe i svijeta - kako bi iskusio i tako rastao, kako bi ispunio potencijal postojanja, božanstva latentnog unutar sebe. Sve je sredstvo za to - rituali, drugi ljudi, samo društvo.

Kao rezultat skrivenog motiva, postoji perspektiva - razumijevanje izvan impulsa/osjećaja/želja trenutka ili iskustva. Ukratko, postoji pravi uvid i prosudba, samosvijest. U osnovi, sotonist zna i razumije kamo ide i što radi/zašto to radi: Pozeri i glumci ostaju zarobljeni djelima ili iskustvom. Sotonist je jak, ponosan, prkosan, samodisciplinirani. Pseudi su opčinjeni svojim osjećajima, emocijama, i bez ikakve prave samodiscipline, a time i uvida.

Sotonist, svjestan svoje sudbine - ili težeći postići sudbinu - traži iskustva koja će pomoći toj sudbini, iskustva koja će omogućiti njeno potpuno ispunjenje. Izbor je samo njegov, nema nikakvih ograničenja, osim da djeluje i postigne tu Sudbinu.

"Sinisterna dijalektika povijesti" naziv je koji se koristi za opisivanje sotonističke strategije. Cilj ove strategije je promijeniti evoluciju naše vrste i samog kozmosa, interakcijom. Ova evolucija vodi prema većoj individualnosti i kreativnosti. Da bi se to postiglo, ograničenja moraju biti uništena. To između ostalog znači i restrukturiranje društva.

Cilj je razviti latentni potencijal u nama kao pojedincima. Da bi se postigla ova promjena, potrebno postupno povećanje broja pravih sotonista: tj. onih koji su

oslobođeni vanjskih i unutarnjih ograničenja i koji su odani kreativnoj energiji koja stvara život i rađa njegovu promjenu i stoga evoluciju, koja je bit postojanja. Svaki sotonist, živeći sotonistički, pomaže dijalektici a na taj način i evolucijskoj promjeni . Nema ograničenja osim ako ih sami ne stvorimo - a ako ih drugi stvore, trebaju biti nadiđena.

III

Sotonizam nije 'obožavanje đavola': a prakse i rituali prilično su različiti od popularne 'medijske' slike. Prava praksa Sotonizma odvija se kroz način života - ono što pojedinac radi i postiže u stvarnom životu i situacijama, pokušavajući ispuniti svoju sudbinu i pomoći sinisternoj dijalektici. Sotonist ne igra okultne igre, on živi Sotonizam.

Sotona nije vezan našim svakodnevnim prostornim i vremenskim dimenzijama, On postoji u onome što ezoterična tradicija naziva 'akauzalno'. Rad s akauzalnim energijama , silama ili 'entitetima' je proširenje vlastitog bića ili postojanja. Jednostavno rečeno, postajemo jedno sa Sotonom .

Sotonist je netko tko živi prema motu koji danas više ne razumiju osim nekolicina plemenitih: "Smrt prije

obeščašćenja". Pokoriti se, popustiti, ne pokušati, nečasno je. Sotonist s ponosnom sigurnošću zna da ljudski duh može trijumfirati nad svime i odbija priznati poraz, popustiti, spreman je i umrijeti radije nego djelovati na nečastan način, protiv svojih sotonističkih načela.

IV

Za pojedinca koji krene putem Sotonizma, prvo što treba je shvatiti, što je zapravo Sotonizam.

Zatim, nakon promišljanja, tragatelj bi mogao donijeti odluku, da započe ozbiljnu potragu duž 'Puta lijeve ruke'. To se obično formalizira putem jednostavnog rituala samoinicijacije - što u osnovi znači da netko potvrđuje svoju želju da slijedi Sotonin put.

Nakon toga, aspirant započinje prakticirati različite meditativno- ritualne tehnike i metode, a cilj svih je izgraditi čvrste sotonistički temelje, u smislu karaktera. Velik broj njih uključuje stjecanje iskustva u stvarnom svijetu, neki uključuju samo ritualnu praksu. Naglasak je na samopostignuću i vlastitom trudu. Razvija se svijest o vlastitoj Sudbini i razumijevanje onoga što je skriveno od većine na temelju njihove prilično rudimentarne razine svijesti i znanja. Tijekom toga procesa, sotonist

pomaže mračnim silama samim činom stjecanja znanja, poduzimanja praksi. Odnosno, pomaže evoluciju kako sebe , tako i postojanja općenito.
Ima mnogo toga što je numinozno, ali ništa što nadmašuje čovjeka u numinoznosti. Odnosno, od svega života, mi kao pojedinci posjedujemo najviše potencijala - imamo 'kreativnu vatru' samog Sotone.

V

Sotonizam je samotan put samorazvoja, u osnovi to je potraga za samoizvrsnošću i mudrošću. U Sotonizmu nema jednostavnog puta do stvarnog znanja i uvida 'okultne' vrste - svaki pojedinac mora hodati tim putem i postići stvari za sebe. Prava mudrost se jedino i uvijek postiže osobnim naporom pojedinca tijekom mnogih godina.

Tako se postiže razvoj i integracija sjenovitog aspekta našeg bića čime se stvara potpunija i razvijenija osobnost . Sredstva za ovo su praktična; uključuju pojedinca koji prolazi kroz određena formativna iskustva za razvoj karaktera 'u stvarnom svijetu'.

VI

Sotonizam je potraga u kojoj pojedinac poduzima određene izazove koji ga odvode do i izvan njegovih

granica: fizičkih, mentalnih i psihičkih. Ova potraga, uključuje uranjanje u "skrivenu ili 'mračnu' stranu - dio toga je i prakticiranje ritualistike. To je početak koji omogućuje tragatelju da istraži ovu mračnu stranu, i da je postupno shvati, učini svjesnijom i stekne kontrolu. Aspekt ovog osvještavanja je simbolizam, prema kome su različite okultne energije simbolizirane putem sustava korespondencija. Ova simbolika omogućuje da se energije s kojima se radi shvate svjesnim umom, - to samo po sebi omogućuje integraciju 'mračne' strane. Dakle, postoji sinteza - dinamično, svjesno kretanje, evolucija osobnosti. U psihološkom smislu, to je početak "individuacije", dovodi do praktičnog doživljavanja sinisternog, a time i daljnjeg osobnog razvoja, daljnje izgradnje karaktera.

Sotonizam je fokusiran na stvaranje ponosnih, snažnih, karakternih, pronicljivih pojedinaca koji su nadišli većinu i koji stoga predstavljaju viši tip.

U ovome smislu Sotonizam jednostavno nije za većinu. Testovi, pravog sotonizma su teški i strogi . Nakon ranih faza puta - koje uključuju izravno iskustvo sinisternog i putem rituala, pojedinac ide dalje, s time da stječe novo razumijevanje sebe i svijeta. Zapravo kreće prema stvarnoj individuaciji, sintezi svjesnog/ nesvjesnog, svjetla i tame.

VII

Same riječi nikada ne mogu zapravo opisati tu bit - one mogu samo pokazati put, nagovijestiti ga. Na isti način, ceremonije i rituali samo su sredstva - za doživljavanje, simboliziranje stvari i na taj način shvaćanje onoga što je dosad bilo 'skriveno' , nesvjesno ili instinktivno. Ova potraga jest i mora biti individualna - to znači da pojedinac kroz iskustva (i ponekad učenjem na pogreškama) razvija potrebnu snagu karaktera. Ili ne uspijeva – obično se zavaravajući o svojoj stvarnoj razini postignuća, stvarnoj razini samouvida, razini samokontrole i majstorstva. Cilj je samokontrola, samosavladavanje, samorazumijevanje - a zatim prelazak na ono što je izvan čak i ovog novog "ja". Cilj nije utapanje u dekadenciji, jer to nije poticanje instinktivnih želja/užitaka koji su sami sebi svrha. Takve stvari treba nadići kroz ovladavanje samim sobom. Sotonizam je strogo individualna potraga jer ima za cilj proizvesti jedinstvene, jake pojedince koji ne trebaju podršku grupa, dogme, etike, religije, nekog pontifikacijskog pozera. Pojedinac je taj koji na temelju vlastite odluke , svojom slobodnom voljom započinje samostalnu potragu.

VIII

Sotonizam čini stvarnim, ili može učiniti stvarnim, potencijal koji većina pojedinaca posjeduje - skriveni genij u sebi. Sotonizam je jednostavan praktičan sustav koji funkcionira: i koji može proizvesti istinske Adepte . Zapravo, destilirati esencu iz tisuća godina svjesnog razumijevanja, proizvodeći eliksir, 'unutarnju alkemiju', koju svatko može koristiti

Sotona je arhetip ili simbol našeg prkosa i onoga što opisujemo kao 'akauzalno'. Odnosno, 'mračne sile' ne shvaćamo samo kao dio naše psihe (što čini većina modernih takozvanih sotonističkih grupa) - već kao sile izvan naše vlastite, individualne psihe. Te mračne sile - ili akauzalne - su izvan naše svjesne kontrole (pa čak i stvarnog razumijevanja) sve dok ne postanemo dio njih. To ne znači podvrgavanje tim silama - već razvoj individualne svijesti, koji uključuje te sile. Ova ekspanzija je ono što označava pravog Sotonistu Druge "sotonističke" skupine tvrde da su mračne sile samo aspekt psihe, nesvjesnog ili bilo čega drugoga. To čine iz dva razloga. Prvo, žele se osjećati sigurno; žele moći igrati svoje pseudo-sotonističke, pseudo-intelektualne igre u uglavnom urbaniziranoj sigurnosti, jer članovi takvih skupina nisu ponosni, karakterni, samosvjesni pojedinci: njima je potrebna udobnost grupe, 'vođa', etičke smjernice, osjećaj da Sotonu mogu kontrolirati neke besmislene mumbo-jumbo okultne sprdnje.

Zapravo, članovi i vođe tih grupa su slabi – nedostaje im samodiscipline; nedostaje im čak i želja za pravim samosavladavanjem, samozadovoljni nastavljaju s podučavanjem vlastitih slabosti, s masiranjem svog napuhanog ega. Drugo, takve grupe i njihovi članovi zapravo nemaju iskustvo o iskonskoj, numinoznoj, nad-osobnoj moći mračnih sila . U stvari, oni nikada nisu stvarno 'dodirnuli' Tamu . Nikada se nisu stvarno suočili sa Demonskim. Zapravo nikada nisu težili biti poput Sotone – postati jedno s Njim; stopiti se sa samim akauzalnim; postati 'nexion' za akauzalno, za demonske energije. Ovo postajanje-jednim je ono što čini, ono što stvara istinskog Sotonistu , kao što život poput pustinjaka stvara Adepta. To je jedino sredstvo kojim se može postići sinteza koja je individuacija. Ovo postignuće, kao i sva stvarna postignuća okultne vrste, proizlaze iz praktičnog iskustva - iz stvarnog osobnog znanja. Sve drugo je puko glumatanje i poziranje.

Druge skupine pokušale su 'intelektualizirati' Sotonizam - oduzeti mu stvarna iskustva pomoću kojih se oblikuje pravi sotonistički karakter. Ili se utapaju u slabostima onih koji su ovisni o nagonima koje ne razumiju i nemaju snage kontrolirati. Pokušavali su i nastavljaju pokušavati učiniti Sotonizam "uglednim" i sigurnim. Oni maštaju i igraju se. Oni jednostavno ne shvaćaju Sotonizam kao sredstvo za stvaranje novih, više

razvijenih pojedinaca.

Neuroznanost u praksi Sotonizma

Činjenica neuroznanosti je da svaka stvar koju učinimo, od nečega složenog kao što je vježbanje tijela ili borilačke vještine do nečeg tako jednostavnog kao što je čitanje, fizički mijenja naš mozak. Svakog trenutka svakog dana naš mozak razvija nove neuronske veze i nove neuronske putove na temelju onoga što radimo u tom trenutku; drugim riječima, dok nešto radimo, naš se mozak fizički mijenja i ponovno povezuje kako bi postao bolji u tome, dok također pohranjuje informacije kojih se lakše prisjeća što se češće na njih fokusira.

Ova temeljna funkcija mozga naziva se neuroplastičnost i razlog je zašto se gotovo svaka vještina može razviti vježbom. Isto vrijedi i za stavove i psihološku dispoziciju; što se češće netko svjesno orijentira prema određenom "stanju uma", to se više to "stanje uma" integrira u svijest pojedinca, postupno prodirući u dublje i temeljnije razine svijesti s ponavljanjem; sve dok na kraju ne postane aspekt osobnosti i jastva.

Razumijevanje znanosti o ljudskoj psihi i svijesti omogućuje nam da postignemo veći stupanj kontrole

nad svojim Ja, doslovno; kulminirajući u tehničkom razumijevanju koje nam posljedično daje mogućnost promjene i finog ugađanja naše osobnosti u ono što želimo postići. Predugo je zapadnu civilizaciju prožimao mit o tome da je nečija osobnost statična i nepromjenjiva, mit koji se nadovezuje na judeo-kršćanski etos odricanja kontrole nad vlastitim jastvom i sudbinom. Tradicionalni Sotonizam, budući da afirmira znanstvene spoznaje, zna da je ovaj mit samo to: mit, i to lažan!

Ako postoji nešto što nam je Zabranjena alkemija sotonističkog puta pokazala, to je da možemo iz temelja promijeniti tko smo ako imamo Volju za to; Na nama je da dizajniramo našu osobnost, na nama je i da jačamo naše Jastvo. Sa svakim Ritualom na Sotonističkom putu, sotonist fizički mijenja svoj mozak i svijest na vrlo specifične načine, posljedično mijenjajući tko/što je na kauzalnoj i akauzalnoj razini.

Imajući na umu ovu dinamiku, Sotonističko "samoprogramiranje" kroz razvoj određenih dnevnih navika pokazuje se od najveće važnosti. Ako netko želi evoluirati u više demonsko biće, on treba živjeti i ponašati se kao sotonist, svake sekunde svakog dana. Sotonističko raspoloženje mora biti kultivirano i rafinirano ako netko želi evoluirati, svaki aspekt

osobnosti i vještine koji se želi zadržati mora se razvijati djelovanjem i disciplinom.

Jedna takva, korisna dnevna navika je nakon buđenja nakratko se fokusirati na sigil Lucifera, nekoliko puta ponoviti enn (9 ili 11), ili priziv.

U drugom slučaju može se zapaliti štapić tamjana (možda onaj koji je u povezan s određenom Sferom ili Mračnim Bogom čije bi energije bile korisne za dnevne ciljeve), uzimajući trenutak, očistiti svoj um od svih ovozemaljskih pojmova. Nakon što razbistri um, sotonist bi mogao pročitati principe Tradicionalnog Sotonizma i Sotonističko Vjerovanje. Dok čita trebao bi se svjesno usmjeriti prema Sotonizmu na samom početku budnosti. Također trebao bi povezati načela tradicionalnog sotonizma sa svojim ciljevima za taj dan, razmišljajući i smišljajući strategiju

Svakodnevno ponavljanje ove navike jača "Sotonističko stanje Bivanja" na kauzalnoj i akauzalnoj razini: fizički preusmjeravajući mozak, kao i usmjeravajući psihu, prema Sotonizmu, Demonskom, Tami odmah na početku dnevne objektivne svijesti. Ovo također pomaže sotonističkom aspirantu u razbijanju nesvjesnih lanaca judeo-kršćanskog etosa, budući da se stalnom psihološkom ratu treba svjesno oduprijeti, odmah na

početku vlastite sotonističke potrage.

Još jedna korisna navika za Sotonističkog tragatelja je nošenje nakita povezanog sa Mračnom Tradicijom; tradicionalne smjernice predlažu kvarcni prsten za muškarce i kvarcnu ogrlicu za žene. No bez obzira na to, kakav je točno nakit ; ono što je bitno je da se nosi svakodnevno. Važnost ovoga je podsjetnik koji predstavlja; svaki put kad osjeti ogrlicu na svojoj koži ili vidi prsten na svom prstu, sotonist se podsjeti na ono što JE; da se razlikuje od stada homo hubrisa i da je dio mračne tradicije, birajući život kaosa i časti umjesto života nazarećanske udobnosti i krotkosti. Kao Sotonist, mora shvatiti da se nalazi na neprijateljskom teritoriju, ali njemu je udobno u ovom svijetu (iako ne u potpunosti). Noseći takvu podsjetnik, on potvrđuje činjenicu da je odabrao manje prohodan i opasan put Tradicionalnog Sotonizma, te je stoga slobodan činiti što želi bez imaginarne paradigme kao što su "moral" i "etika".

Principi Tradicionalnog Sotonizma

1. Ne iskazuj poštovanje niti milost prema slabima, neodgovornima i jadnima, jer njihova slabost oslabljuje i jake.

2. Neprestano testiraj i usavršavaj svoju snagu i znanje, jer oni su temelji tvoga uspjeha.
3. Traži sreću u pobjedi, ali nikad u miru sa slabima i sa neprijateljima.
4. Uživaj u kratkom odmoru, ali ne i u dugom
5. Ne gradi na pijesku, već na stijeni. I ne gradi za danas i sutra, već za cijelu vječnost.
6. Uvijek čezni za više, jer osvajanjima nikad kraja. Ne stremi samo prema naprijed, već prema vrhu, jer ono najbolje uvijek se nalazi na vrhu
7. Natjeraj druge da se pokore tebi i ne dozvoli da se pokoriš drugima. Radije umri nego se pokori
8. Naući se uzdići iznad samoga sebe, jer na taj način ćeš se uzdići iznad ostalih.
9. Krv ubijenih čini plodno tlo za nastanak novog života.
10. Onaj koji stoji na najvišoj piramidi lubanja vidi najdalje.
11. Sve što je veličanstveno napravljeno je kroz patnju.
12. Budi kao jak vjetar koji ruši carstva, i nad ostacima tih carstva sagradi još veće i moćnije carstvo.
13. Neka ljubav bude jedan od ciljeva života, ali još veći cilj neka bude savršenstvo. Neka ljubav bude sve ono što te jača.
14. Pružaj besprijekornu ljubav onima koji je zaslužuju, a besprijekornu mržnju svojim neprijateljima.
15. Ne rasipaj svoju ljubav na one koji je nisu vrijedni.
16. Otkrij i odbaci sve iluzije i laži, jer one i jake čine

slabima.

17. Zasnivaj svoju sotonističku filozofiju na znanju, a ne na slijepom vjerovanju.
18. Podijeli svoje znanje, iskustvo, Sotonističku Mudrost onima koji to zaslužuju.
19. Ne odbacuj vlastiti život, ali ne odbacuj niti vlastitu smrt. Smrt je prirodni tok izmjene energija.
20. Uništenje slabih je zakon jakih.
21. Umijeće destrukcije je najveće umijeće od svih.
22. Nad neprijateljima dođi kao smrt i podijeli je, jer smrti uvijek ima za sve

Sotonističko Vjerovanje

Priznajem Satanas/ Lucifera, gospodara Gnjevnog Kaosa svojim Bogom i Ocem i podvrgavam se samo njegovom zakonu - koji je potpuno bezakonje.

Vjerujem u istinu koja je iznad svih oblika, i u jednu riječ koja će uništiti laž: ta riječ je Mudrost.

Vjerujem u borbu i cilj, koji je rođenje Eona Tame, i stoga sam voljan žrtvovati svoje neprijatelje i, ako je potrebno, vlastitu krv kako bih ubrzao povratak Mračnih Bogova.

Vjerujem u hrabrost, samodisciplinu, snagu i moć, i

stoga prezirem sažaljenje, milosrđe i kukavičluk, koji su okovi starog eona, koji drže slabe u ropstvu.

Vjerujem u disciplinu i lojalnost. Jer da bismo postigli naš cilj, a to je Kaos, prvo mora zavladati red u našim vlastitim životima.

Vjerujem u formulu Beskrajnog Eona Tame koja glasi "Chao ab ordo" i radujem se raspadu prevladavajućeg kozmičkog poretka.

Vjerujem u bit bez oblika i moć bez kraja, i zato sam spreman sve žrtvovati na krvavom oltaru slobode.

Vjerujem u Kaos, porijeklo i kraj svih stvari, i proglašavam njegovog osvetnika i glasnika, Satanas/ Lucifera, vanjskim aspektom svoje unutarnje moći.

Stoga slavim Gospodara Tame svim srcem i dušom i radujem se konačnom ratu, pobjedi i trijumfu koji dolazi!!

Sotonistički Aforizmi

- Postani poput vuka, prerušen u ljudsku ovcu; jer jedino ćeš tako moći slobodno loviti među svojim neprijateljima, tek kad uspiješ prikriti svoje pravo ja.

- Jedna jaka radnja vrijedi više od tisuću praznih riječi.
- Lucifer je naš ideal, stoga moramo i sami biti donositelji revolucije, mudrosti i oslobođenja.
- U svijetu sanjara probuđeni su bogovi.
- Društvo se stvara kada se dovoljno slabih ujedine stvore zakone i pravila kako bi se zaštitili od gnjeva jakih. Dakle, Sotonist je uvijek neprijatelj društva.
- Sjajno svjetlo Lucifera uvijek će ostati mrak u očima slijepih.
- Laž nudi utjehu slabima, dok mračna istina oslobađa i čini božansko jakim.
- Laži drugima ako moraš, ali radije si oduzmi život nego počni lagati sebi.
- Neka tvoja Volja bude jedini zakon ,a savjest i iskustvo vodiči do Mudrosti
- Onaj koji je najviše prosvijetljen baca najmračniju sjenu pa ga neprosvijetljeni smatra donositeljem tame.
- Samo su podljudi ograničeni iluzornim moralom i zakonima statusa quo. Sotonist, koji je nadišao te iluzije, slobodan je i nadilazi dobro i zlo.
- Borite se radi borbe same. Jer samo u žaru borbe vukovi će se odvojiti od ovci.
- Nauči spoznati sebe; jer samo prepoznavanjem vlastitih ograničenja naučiti ćeš nadići sve svoje slabosti. Samospoznaja je stoga ključ savršenstva.

- Sjeme znanja može rasti samo na plodnom tlu i mora se zalijevati vodom Azota. Tek tada mračna mudrost može razbiti stagnirajuće oblike i strukture i natjerati Kaos da procvjeta.
- Kroz manifestacije i energije, Bogova Tame , možemo napredovati i uzdići se na Njihova prijestolja i postati jedno s njihovom suštinom.
- Neustrašivim ulaskom u tamu nepoznatog pronaći ćemo svoje unutarnje luciferijansko svjetlo.
- Teškoće i prepreke koje nas ne ubiju samo će nas ojačati, a najjači među nama je onaj koji stoji najbliže Sotoni.
- Ništa tako dobro ne pročišćava jake kao prolivena krv neprijatelja.
- U vremenima mira samo paraziti cvjetaju.
- Budi nemilosrdan, bez dvoumljenja i žaljenja uništi sve i svakoga tko ti stoji na putu, jer su milost i sažaljenje stigme najslabijih.
- Ispunjenje Sotonističkog života način je na koji Sotonist umire. Jer posljednja pobjeda jakih je smrt u borbi.

Temeljni ciljevi Tradicionalnog Sotonizma:

1) Povećati broj pravih Adepata, vođenjem pojedinaca do Adeptstva i šire.

2) Učiniti put do Adeptstva i izvan njega šire dostupnim,

omogućujući svakome, tko posjeduje potrebnu želju, da teži krajnjem cilju.
3) Proširiti Sotonističko ezoterično znanje i tehnike - tj.
(a) kreativno proširiti naše ezoterično znanje i razumijevanje i tako povećati svijest ljudske vrste;
(b) razviti nove tehnike koje ovo novo znanje i razumijevanje čine korisnim onima koji slijede Sotonistički put;
(c) implementirati ovo znanje i razumijevanje na praktičan način, uzrokujući tako promjenu(e) u društvu.
Područja od značaja za neposrednu budućnost su:
(I) glazba;
(II) umjetnost.;
(III) stvaranje 'ezoterične' zajednice;
(IV) razvoj i proširenje apstraktnog simboličkog jezika .

4) Implementirati prisustvo akauzalnog (ili 'tamnih sila') putem neksiona i tako promijeniti evoluciju. Jedan od neposrednih ciljeva je prisutnost akauzalnih energija na određeni način, čime se stvara novi eon, a zatim nova, viša civilizacija iz oslobođenih energija.

U odnosu na (1). Ovo će biti spor proces, zahvaljujući težini Puta i želji većine onih koji su zainteresirani za ezoteričnu umjetnost za 'lakom opcijom'. Predviđa se da će se samo četiri ili pet novih Adepta pojaviti svakog desetljeća.

Malo je vjerojatno da će se ove brojke povećati sve dok energije novog eona ne postanu izraženije. Tek će 2070. (najranije) doći do značajnog porasta. Ovaj spori napredak je prirodan i neophodan - veliki brojevi nisu potrebni da bi se postigli neposredniji tajni ciljevi.

U odnosu na (2). To će nastati samo od sebe pod uvjetom da se održi kontinuitet Reda.

U odnosu na (3). Budući da je Sudbina svakog Adepta jedinstvena, ove i druge ciljeve ispunit će oni Adepti koji teže sljedećem stupnju, iznad Adepta. Adepti - iako posjeduju znanje i određeno razumijevanje eonike - zapravo još uvijek su pod utjecajem eonskih sila: tj. njihova Sudbina postiže nad-osobne eonske ciljeve. Zapravo, njihova je sudbina dio Wyrda civilizacije, a time i eona kojem pripadaju. Majstor/Gospodarica, na temelju stupnja koji je dostigao, može transcendirati ovaj wyrd i implementirati svoj vlastiti.

U odnosu na (4). Temeljni neposredni cilj je aktivno prisustvo energija sljedećeg eona i njihovo kanaliziranje, putem raznih veza, oblika, struktura, 'ideja' i tako dalje. Prvo znači pristupanje akauzalnom (u pojednostavljenom smislu 'povratak mračnih bogova' putem raznih obreda) i stvaranje onih oblika/struktura

potrebnih za kanaliziranje energija kojima se tako pristupa. To će trajati nekoliko desetljeća. (Neke strukture/forme/ideje itd. već su stvorene.) U vezi s ovim, doći će do poremećaja postojećih struktura/ideja. Izvan ovog neposrednog cilja postoji njegovanje novih energija i oblika/struktura itd. stvorenih da ih predstavljaju. To će trajati nekoliko stoljeća - i tijekom tog vremena jedan od zadataka Sotonizma je manifestirati akauzalno u redovitim intervalima putem rituala na određenim mjestima, čime se osigurava opstanak onih stvari prožetih takvim energijama, od kojih će jedna biti nova civilizacija, a time i društvo koje ona rađa. Jednostavno rečeno, cilj Sotonizma je stvoriti novu vrstu - značajno promijeniti našu evoluciju kao vrste. Za to će biti potrebno vrijeme. Sotonizam je praktično sredstvo pomoću kojeg se pojedinac može razvijati i tako postati dio ove nove vrste. Druge aktivnosti usmjerene su prema promjeni sadašnjih struktura i stvaranju nove civilizacije kojom se ova nova vrsta može učiniti stvarnom u velikom opsegu: društva takve civilizacije teže ostvarivanju ovog cilja na praktičan način. Tradicionalni Sotonizam nije zainteresiran za prolaznu 'slavu'/ozloglašenost - niti želi privući veliki broj 'sljedbenika'. Ne radi se o natjecanju s drugim okultnim' skupinama jer su takve skupine nevažne, nedostaju im ikakvo razumijevanje sinisterne/ eonske strategije i nesposobni su voditi svoje članove

prema i dalje od Adeptstva. Takve grupe obično predstavljaju ego jedne osobe, koja se okružuje ulizičkim sljedbenicima, i/ili petljaju po raznim mumbo-jumbo tehnike, igraju se okultnih igrokaza, pokušavaju evocirati davno mrtve arhetipove i obožavaju svoje malo- nesigurno ja. Ono što Sotonizam želi postići je značajno i vrijedno - nije prolazno. Pravi Sotonizam ne ovisi o hiru nekog samozvanog 'vođe', o nekom fantazijskom "mandatu" od neke "više vlasti". Ne izjavljuje da se njegova vrijednost temelji na nekoj pretencioznoj/legendarnoj 'tradiciji'. Vrijednost Sotonizma leži u ciljevima i praktičnim metodama za postizanje tih ciljeva.

Sotonist je nexion s akauzalnim demonskim svjetovima- on sudjeluje, ritualima koje poduzima, u radu evolucije: on svoj život čini instrumentom za akauzalne promjene. Sotonist ispunjava latentni potencijal u sebi. On pozitivno pridonosi evoluciji - koristi svoj život u neku svrhu.

Sotonizam - Kratki vodič kroz okultno

Jedan od dugoročnih ciljeva Mračne Tradicije je osvijestiti prirodu stvarnosti koji je Sotona. Ovo 'otkriće' će rezultirati uzlaznim evolucijskim valom poznatim kao

'Novi Eon'. Tradicionalni Sotonizam jedan je od nekoliko puteva u kojima je Sotona prisutan - i to na najčišći način. U određenom smislu, svi pravi LHP redovi su Prizivanje Sotone: oni sami po sebi i svaki za sebe predstavljaju ritual, pri čemu svaki član razumije uvjete, potrebne da se postigne dugoročni cilj . Taj sotonistički ritual, temeljen na beskompromisnim principima prirode, sadrži u sebi spontane ili nepoznate čimbenike koji prkose nametanju apstraktne dogme. Sotonistički ritual ima potencijal razviti jedinstvenu kreativnost, jedinstvenost Bića koju posjeduje svaki Adept. Ta jedinstvenost Bića Volja je samog Kozmosa, i stoga određene vrste individualne kreativnosti predstavljaju akauzalno. U biti, kreativnost koja obilježava Adeptstvo se njeguje i izražava individualnim prkosom - jedinstvenosti Bića koji je Satanas. Budući da istinska sotonistička djela predstavljaju akauzalno, za odnos okultnog sa 'svijetom' može se reći da je "cjeloviti": odnos u kojem postoji razlika i raznolikost Prirode i 'formi' kako bi se omogućio duh (Biće) - u konačnici ne postoji ništa izvan ovog kontinuiranog toka Promjene; ništa na što se može utjecati ili promijeniti izolirano. Pravi Adept to razumije i počinje manifestirati u svom individualnom životu ovaj najprirodniji ezoterični put. Pravi sotonist shvaća da je put Tradicionalnog Sotonizma u suprotnosti s konvencionalnim okultizmom. Dobar primjer je kabalistički pristup

(jednako bolesno utjecajan danas kao i proteklih stoljeća) koji uključuje praktičara koji sile prirode doživljava kao odvojene, kao neposvećeni materijal kojim treba dominirati i manipulirati za osobne ciljeve. Visoko evoluirani ezoterični Red nema karakteristiku ovakvog grimoarskog pristupa, budući da takvom pristupu nedostaje svrha, velika i jasna vizija koja bi omogućila članovima da nadiđu osobno i postanu organska cjelina pravog ezoteričnog reda - poredak koji je život Kozmosa manifestiran na svjestan način, i relevantan za određeni trenutak u kauzalnom vremenu. Drugim riječima, ono što bi se moglo opisati kao konvencionalni okultizam je ono što je pod utjecajem apstraktnih teorija nad opažanjem i intuicijom, dok pravi zapadnjački pristup - Tradicionalni Sotonizam, zapravo postoji izvan ograničenih osobnih oblika. Postoji početni pokušaj oponašanja tijeka prirodnih sila, dok se ne postigne integracija i s njom, Voljna Promjena velikih razmjera - to jest, svjesna eonska evolucija. Kroz ovaj proces - Kozmos može napredovati do sljedećeg stupnja postojanja: živjeti svjesno kroz svoje manifestacije; evoluirati. Ovo je tajna Mračne Tradicije.

Međutim, ovaj okultni put ne uključuje ropsko slijeđenje neke 'kozmičke doktrine'/mandate ili bilo koje vrste dogme. Uključuje pojedinca oslobođenog svih utjecaja kako bi živio, ili postao, stvarnost sila samog života.

Stoga je svrha Sotonističkog puta: voditi praktičara prema postizanju samouvida, gdje 'osobno' postoji kao metoda izražavanja Kozmosa, a ne kao prepreka.. Ovo shvaćanje Života način je Postojanja, i može se, samo djelomično opisati apstraktnim metodama. Stoga je svaki novi sotonist nova manifestacija žive esencije, srž Evolucije. Tradicionalni Sotonizam nije motiviran trendovima suvremenog razmišljanja, iako povremeno može manipulirati 'modom' kako bi izazvao odgovarajući ishod. Svi oblici - od okultnih sustava, do umjetnosti, imaju ograničen životni vijek, ali kriteriji prema kojima današnji okultisti ocjenjuju oblike kao 'korisne' ili 'zastarjele' najčešće su pod utjecajem vremenskih trendova, statusa quo; iako se to malo kad priznaje. Jedna vrsta forme koja se tako procjenjuje je arhetip. Arhetip nije vezan za 'linearno vrijeme', niti na bilo koji način na njega utječu prolazni trendovi u društvu. Arhetipovi umiru kada umre civilizacija za koju su vezani - kada se pojavi novi eon. Stoga su podložni eonskom/'alkemijskom' vremena, a ne obliku prema kojem težimo živjeti naše osobne živote, budući da je 'vrijeme' jednostavno mjera promjene kozmičke materije i energije. Ali čak i na pragu novog eona, arhetip se može nastaviti mijenjati u skladu sa svojom prirodom . To se događa kada se etos jednog eona razvija u sljedeći. Da bi pojedinac stvarno shvatio pojmove kao što su arhetipovi, treba prvo postići oslobođenje od svih

suvremenih utjecaja - i od utjecaja koji leže izvan vremenskih oblika. Većina onih koji ne slijede Sotonistički put neće postići stanja iza 'individuacije' jer je sadašnji koncept 'oslobođenog razmišljanja' ili okultnog razumijevanja još uvijek sam po sebi usmjeren utjecajima koji stvaraju ovo sadašnje društvo/kulturu.

S obzirom na praktične, 'okultne' svrhe arhetipova, osobno 'sviđanje' ili 'ne sviđanje' jednog ili drugog oblika ne mora nužno potvrditi ili poništiti stvarnost tog oblika. Općenito, arhetipovi utječu na nesvjesno, s uglavnom neizravnim posljedicama.

Međutim, Sotona je numinozni simbol, živa, manifestacija akauzalnog. Kao takav, Sotona je osvještena sila i nexion kroz koji mi kao živa bića postajemo Volja Kozmosa. Sotona je riječ, "slika", vibracija, i djelo same kozmičke evolucije. 'Alkemija' Sotone i Mračnih Bogova za nas su ključevi evolucije.

Zbog prirode ljudske svijesti, mi posjedujemo sposobnost proširivanja i stvaranja simbola i oblika (kao što je jezik, ili jednostavnije zvuk) koji bi mogli opisati samu bit. Ne trebaju svi apstraktni simboli [bilo da su matematički, okultni ili drugi] zamagljivati bit; a niti je u njihovoj prirodi - ili u prirodi bilo kojeg oblika što se toga tiče - predstavljati akauzalno čisto intelektualno . U

ovome moramo razumjeti i integrirati se s postojećim numinoznim simbolima kako bismo iznjedrili potpuno nove oblike - ovo početno sučeljavanje, a zatim sinteza 'suprotnosti' (u smislu psihe) omogućuje razvoj potrebnog organskog (i latentnog) odnosa između ljudi, života i simbola . Većina je još uvijek pod utjecajem arhetipskih sila koje se konvencionalno opisuju kao "svjetlo" i "tama". Te suprotnosti postoje i vrše utjecaj sve dok se ne suoče i transcendiraju. Sotonizam to razumije i stoga nastoji voditi svoje pristaše prema carstvima 's onu stranu suprotnosti' putem odgovarajućih kušnji/rituala Stupnjeva - to jest, putem vatre iskustva.

U jednom praktičnom smislu, ono što je "dobro" i što je "zlo" može se reći da postoji, budući da su to pojmovi, u ovom trenutku, pomoću kojih društvo gleda na svijet. Činjenica da se definicija moralnih apsoluta može mijenjati tijekom stoljeća sama po sebi ne mijenja bit kojom oni utječu na proces ljudskog življenja. Ova bifurkacija još uvijek postoji jer je to sadašnja priroda naše vrste, kao što je bila stoljećima, unatoč mnogim vanjskim promjenama koje su se dogodile, i unatoč intelektualnim razmišljanjima filozofa i okultista. Malo je vjerojatno da će se to početi značajno mijenjati do pojave sljedećeg eona - nekih četiri stotine godina od sada.

Stoga ritual blasfemije kao što je prava crna misa još uvijek ima stvarnu okultnu svrhu za pojedince na određenom stupnju njihova razvoja, kao i doprinos nužnim, širim eonskim promjenama. Takav ritual pristupa judeo-kršćanskim energijama i preusmjerava ih na zlokoban način . Još uvijek postoji velika važnost u promicanju i prakticiranju sustava prave "crne" magije koja ima za cilj suprotstaviti se djelima onih koji promiču i prakticiraju magiju "bijele" vrste: u smislu psihe Zapada, kozmička bitka se još mora odigrati ako se želi postići sinteza civilizacije kao cjeline. U ezoteričnim terminima, to znači da naša civilizacija još nije evoluirala do stupnja Adeptstva. Cilj Sotonizma je pomoći ovoj eonskoj sintezi.

U stvarnosti, i ezoterični Crni i Bijeli Red postoje, ali oblik koji se sada konvencionalno shvaća kao "zlo" je način koji će omogućiti da se dogodi nužna tranzicija, i tako spriječiti stagnaciju i propadanje koji bi proizašli iz trijumfa "Bijelog" reda. U najdubljem smislu, Sotonizam je put koji sadrži 'božanstvo', iako većina to ne shvaća- - ali razumijevanje većine nije ni relevantno, ni poželjno, ni moguće u ovom trenutku.

U ovoj vrlo stvarnoj kozmičkoj bitci, Sotona je numinozni simbol naše civilizacije, svega onoga što

prkosi kontraevolucijskoj sili. Međutim, ono što se rijetko izražava usred bijesnih vapaja za Ragnarokom jest da su takve kontraevolucijske sile dio procesa Kozmičke promjene, dio Wyrda zapadne civilizacije. Jer bez takve opozicije nema prave evolucije, nema trijumfa volje - niti života. Prema tome, suprotstaviti se takvim kontraevolucijskim silama znači pozitivno pomoći eonskoj evoluciji i donijeti integraciju s prirodom koju tako često traže oni koji slijede okultni put.

Pravi sotonisti ne projiciraju svoje vlastito razumijevanje na društvo svog vremena, budući da u svojim praksama ne nastoje uzdići razumijevanje svojih suvremenika namjernim samoizražavanjem. Promjene u kolektivnoj psihi trajat će mnogo dulje od jednog života, i širiti će se u valovima, tijekom Eona. Stoga, sotonist djeluje poput demona, odnosno radi sa onim što ima, sa materijalima i mogućnostima koje karakteriziraju društvo njegovog vremena. Sotonist nije pokoleban željom da svjedoči plodovima svog razumijevanja u svom osobnom životu; sotonisti planiraju stoljećima unaprijed i u svom Biću utjelovljuju sporost evolucije, Mudrost vjekova... U sadašnjosti postojimo u društvu koje karakterizira pristup izbora i potrošnje, gdje pojedinci više ne stvaraju povijest, oni gledaju unatrag, romantiziraju - i iskrivljuju. Područje ezoterije nije iznimka i stoga je od vitalne važnosti da mi kao kreativni pojedinci, prestanemo

gubiti vrijeme udubljujući se u narodne priče i legende prošlih, mrtvih kultura. Zato što je izvlačenje ezoteričnog nadahnuća iz mutnih i dalekih djela arhetipa krajnji gubitak prilike koja postoji sada, s ljudima koji postoje sada i potencijalom koji mogu utjeloviti u budućnosti. Izvođenje rituala temeljenih na nejasnoj i dalekoj priči uz ognjište - ili korištenje simbolizma prošlog stila života - kontraproduktivno je [u eonskom smislu]. 'Kultura' je, nevažna. Ono što je važno je civilizacija - ili točnije, živa, evoluirajuća sila koja pokreće civilizaciju naprijed, i koja je sama po sebi utjelovljena u toj civilizaciji. U tome je kreativnost pridružene kulture relevantna samo ako je prisutna ova živa, pokretna sila.

Ciljevi Sotonizma su sljedeći:

1) Nastaviti održavati postojeću Tradiciju širenjem različitih učenja i metoda
2) Praktično pomoći 'egzoterijskim' oblicima koji će ubrzati dolazak Novog Eona
3) Proširiti Tradiciju stvaranjem novih oblika Sotonizma.

Ritualna magika:

Magika nam omogućuje da uvijek iznova uhvatimo one trenutke koji ne samo da oblikuju naše živote, već i

mogu proširiti mogućnosti našeg postojanja: one trenutke kada spoznajemo s ushićenjem i uvidom koji nadilazi riječi, kada postajemo više od jedne izolirane osobe opterećene kauzalnim postojanjem.
U osnovi, postoje dvije vrste ceremonijalnog djelovanja . Prvi je ritual koji se koristi za unutarnju magiju – za provociranje/inspiriranje promjena unutar svijesti praktičara. Drugi je performans koji sudionike prenosi u drugo područje i koji zaokuplja njihovo cijelo biće. Međutim, to je stvar razvijene svijesti, novi način postojanja koji se razlikuje od "svakodnevnog" postojanja, onaj u kojem su svi elementi (um, tijelo, emocije itd.) jedinstvo. Ovakva vanjska ceremonija je umjetnički događaj najvišeg tipa jer je to svjestan pokušaj da se akauzalno manifestira u kauzalnom. No, kao i svaki umjetnički performans, ritual može biti dobar, ravnodušan, loš ili odličan ovisno o talentu i sposobnostima onih koji ga izvode/vode. Ako je bilo što od prva tri faktora, neće postići svoju svrhu. Odlična izvedba je ona koja zahvaća bit rituala – koja donosi akauzalno, koja "otvara neksion" i stoga ima okultnu moć preobrazbe. To je naravno rijedak događaj, zahtijeva i talent i pripremu.

Ceremonijalni ritual trebao bi biti oživljavajući – i probuditi "numinozne" osjećaje. Treba stimulirati sva osjetila.

Tamjani i mirisi trebaju stimulirati osjetilo mirisa; oči treba stimulirati bojom i slikama; sluh zvukovima napjevima, glazbom, riječima; intelekt simbolima/ sadržajem/namjerom; strast duhom ili elanom izvedbe, gestama pojedinca ili pojedinaca koji igraju određenu "ulogu".

Praktičar snagom samog rituala hvata ili transformira aspekt ili aspekte akauzalnog. Po svojoj prirodi ritual uvijek ima vremensku strukturu, budući da je uvijek vezan s akauzalnim - ako je pravi sotonistički ritual, to jest koji posjeduje akauzalnu energiju/moć kada se izvodi. Oba ova aspekta - vremenska struktura i neksion - od izutetnog su ezoterično značaja. Prvo, vremenska struktura. To znači da ritual ima početak, sredinu (ili 'radnju'/razvoj) i određeni kraj: ograničen je vremenskim periodom, a određena izvedba može biti 'brza' ili 'spora' ovisno o raspoloženju i intenzitetu.
Drugo – nexion. To znači da je u obliku i sadržaju (npr. tehnike koje se koriste za crpljenje akauzalne energije) učinkovit – pristupa oblicima/simbolima koji su potrebni za njegovu svrhu. To znači više od toga da samo 'potiče emocije'. Emocija nastaje ili bi trebala nastati iz izvedbe trudom i talentom izvođača. Takvo pristupanje znači da ponovno predstavlja određene elemente akauzalnog u pristupačnom obliku, kao što su

arhetipovi ili numinozni simboli. To traži ono što se može nazvati nekom vrstom 'umjetničkog stvaranja' – a ono samo po sebi može biti različite kvalitete, kao u glazbi ili bilo kojem kreativnom pothvatu. Većina kreacija, međutim, kao rituali, nisu učinkoviti: ne predstavljaju akauzalno, iako mogu proizvesti emocije i možda povremeni uvid. Emocija, međutim, nije okultna – baš kao što to nisu ni "intelektualna stimulacija" iako takve stvari proizlaze i očekuje se da će proizaći iz onoga što se danas smatra "okultnim ritualima". Tek u rijetkim slučajevima kreacija postaje okultna – to jest, neksion, unatoč namjeri osobe koja poduzima takvu kreaciju. Dakle, nikakva količina želje, niti intelektualnog znanja ne može napraviti ritual koji je okultno učinkovit. Samo rijetko neka kreacija postaje ili jest okultna. To može postati zbog "aure" ili "tradicije" koja ju okružuje (djelomično zbog prošlih izvedbi) – ali i u ovom slučaju još uvijek mora posjedovati neke aspekte koji izravno pristupaju akauzalnom. Vremenska struktura i pristup ritualu znače da se pravi ritual jednom stvoren ili prenesen tradicijom, mora poštivati onakvim kakav jest: učinkovita izvedba zahtijeva vjernost vremenskim granicama i svojoj unutarnjoj strukturi – u smislu svih njegovih formaliziranih elemenata kao što su kao što su riječi, napjevi, simboli, slike, boje itd. Izvan toga, može postojati (i trebalo bi postojati) umjetnička interpretacija, oživljavanje izvornika talentom i vještinom

izvođača. Pravi ritual je umjetničko djelo – i zahtijeva 'tumačenje', to jest izvedbu, da bi se prikazalo akauzalno. To je, ukratko, svjesni kauzalni izraz aspekata akauzalnog – u izvedbi živi i u kauzalnom i u akauzalnom. Otuda njegova moć transformacije.

Malo je rituala koji posjeduju potencijal da budu veza s akauzalnim: a čak i oni zahtijevaju inspirirajuću izvedbu: uvježbavanje, planiranje, ispravnu namjeru ili želju... Ukratko, stvaranje "atmosfere " i vještinu/sposobnost.

Rituali koji se danas šire – i većina onih koji se smatraju 'tradicionalnim' – mogu u svojoj izvedbi proći kroz neke trenutke uzročnog vremena i možda čak ispuniti neke pojedince emocijama , ali nisu i nikada neće biti okultni.

Priroda, Magika i Satanas

"Magika" na individualnoj razini je, jednostavno, postizanje svjesne integracije s prirodnim silama - ili s "Prirodom" i Kozmosom koji je onkraj. Ova integracija podrazumijeva gubitak "slike o sebi" i postupno širenje svijesti u akauzalna područja. Time je postignuta prirodna ravnoteža unutar življenja i kultivacija plemenitijeg, VIŠEG TIPA ljudskog bića (ova kultivacija je temelj za ono što se konvencionalno naziva Novi Eon).

Način kako se ovaj alkemijski proces pokreće je jednostavan u teoriji, ali težak u praksi.

Da bi se postigla ova prirodna integracija, sotonist se mora prvenstveno boriti protiv sebe samog (i posljedično protiv mnogih čimbenika u društvu koji nastoje okovati individualnu Volju u konformizam). Simbol ili duh ovog prkosa je Satanas. "Sotona" potječe od starogrčke riječi koja znači "optužba" (i također "temelj" ili "podrijetlo" nečega). Hebrejski "optužitelj" je pak izveden iz ovog izvora. Dakle, simbol prethodi hebrejskom i ima istinsko zapadnjačko podrijetlo: Sotona je stvarna i simbolička sila Kreativne Promjene. Sotona je Vitalni zapadni Arhetip , "staro Eonske" konotacije u simbolu Sotone, u stvarnosti postoje samo u umovima onih koji jednostavno ne mogu shvatiti Sotonizam, a time ni Sotonu. Iz konvencionalne "paganske" perspektive, sotonizam se može opisati kao "militantni poganizam", budući da korijeni Mračne Tradicije leže u solarnim kultovima Albiona.

Hram

Hram postoji u dvije forme :

1. Nexion povezan s određenim Eonom;
2. Mjesto koje za osobnu upotrebu uspostavi sotonistička skupina/"coven"/Hram. Nexion povezan s sadašnjim zapadnim eonom nalazi se u Welsh Marches,

nakon što je uspostavljen c. 500 AN. Tradicija kaže da je zapadni eon inauguriran korištenjem kristala, a taj je predmet kasnije zapamćen kao "Gral" romantizirane arturijanske legende.

Nije poznato što je činilo rituale ove inauguracije, iako je jedan autoritet predložio oblik Rituala Devet Kutova. Međutim, malo je vjerojatno da bi ti rituali mogli imati sličnosti s bilo čim od suvremene okultne strukture, budući da je koncept "Vremena" bio prilično drugačiji, (više "holističke" vrste.) (Linearna percepcija vremena, "uzrok i posljedica" nasljeđe je nazarenske religije - s njenim naglaskom na "grijeh".) Energije u ovom zapadnom središtu opadaju, a većina povezanih mjesta sada pripadaju prošlosti - iako će ta "prošlost" omogućiti, u sljedećih nekoliko desetljeća, ispunjenje buduće Sudbine .

Metod prirodne alkemije rastvara Jastvo i ponovno integrira praktičara s Prirodom - tako je prisutan osjećaj većeg Kozmosa. Ritual unutar prirodnog vanjskog okruženja proizvodi učinke unutar sudionika koji se ne mogu postići kada se radi u zatvorenom prostoru: to je razlika između igranja okultnog, kao hobija; i zapravo življenja okultnog . Kada radi na i sa Zemljom, praktičar je podložan silama koje se ne pridržavaju zakona učenih okultnih pisaca, i nad kojima nema kontrole: stoga

postoji tračak istinskog ezoteričnog razumijevanja. Postoji osobna empatija, lišena modernih apstrakcija .

Taj bliski život s prirodom ne podrazumijeva oživljavanje starih vjerovanja, rituala i bogova. Umjesto toga, za radnu skupinu to podrazumijeva pronalaženje kroz praktično iskustvo prirodnog izraza "obožavanja" (gdje "obožavanje" ovdje znači integraciju) relevantnog za okolinu u kojoj se radi.

Prave sotonističke skupine imaju tri temeljna cilja:
(1) Očuvati i predati istinsku ezoteričnu tradiciju, Put do Adeptstva ;
(2) Podržavati i provoditi sotonističku dijalektiku;
(3) Manifestirati Demonsko

Prvi cilj je u suštini staza prema mudrosti, koja mijenja pojedinca - zapravo, stvara novu osobu. Drugi cilj je u suštini nadosoban i predstavlja utjecaj na društvo, civilizaciju i Eon, kroz ezoterična i kroz praktična djela . Treći cilj proizlazi iz prva dva, i čini Sotonizam na djelu. Od temeljne je važnosti - za evoluciju, da ono što je mračno, zlokobno postane stvarno na praktičan način, uvijek iznova. Odnosno, da ono što je numinozno, tragično, smrtonosno, zastrašujuće i izvan moći kontrole običnih smrtnika, zakona ili vlada bude očitovano. U biti ljude je potrebno podsjećati na

nepredviđene, neobjašnjive "moći Sudbine", na moćnu silu "Prirode". Na taj se način priprema put za promjenu i evoluciju.
Takve stvari moraju postojati, i uvijek će postojati, jer većina ljudi jest ili će ostati inertna i podljudska. Ne postoji nevina osoba jer svatko tko postoji dio je cjeline, promjene, evolucije, prisutnosti samog života, koji je izvan njih, a njihov život ima smisao samo kroz promjenu, razvoj i evoluciju života . Njihova je važnost ono što mogu postati ili ono što se može postići njihovom smrću. njihova tragedija, njihovo življenje - njihova važnost ne leži u njihovoj individualnoj sreći ili njihovim individualnim željama ili bilo čemu. U biti, Sotona je bit samog života; On je apoteoza života - promjena, evolucija.

Thule

Nacional-socijalizam je praktična manifestacija određenih energija unutar i izvan sjevernoeuropske psihe – energija koje su u prošlosti poprimile različita vanjska obilježja onoga što je danas poznato kao 'sjeverno paganstvo' i razne ezoterične doktrine koje iz toga proizlaze. Stoga je bilo komplementarno tim tradicijama - nije bilo ni njihovo oživljavanje niti

iskrivljavanje određenih ezoterijskih aspekata. Bit nacional-socijalizma bila je u tome što je stvorio vlastite tradicije, vlastiti 'numen' – iz borbe za vlast, na primjer. Prošla slava Njemačke ili sjevernih Europljana, dodana tome, pružila je daljnju inspiraciju, kao i neki od starih oblika, poput paganstva i narodnih običaja. Oni koji su znali, promatrali su nacional-socijalizam kao utjelovljenje onoga što je Ultima Thule bio i jest, u svim svojim oblicima (ili na svim razinama) – odnosno predstavljao je bit. Ono što je doista bilo važno za nacional-socijalizam, bila je stvarnost – i suočavanje s njom na praktičnoj razini. Nacional-socijalizam se suočavao s problemima pod kojima su Europljani posrtali i nalazili rješenja koja su kompatibilna s psihom ili 'dušom' Europljanina. To je bila, i jest, briga onih nekolicine snažnih pojedinca, koji su bili svijesni, i prenosili tradiciju koju neki nazivaju "tulijanizam". Briga tih nekolicine nije bila usmjerena na nešto poput "zemlje snova " istočnog misticizma, niti za navodne 'ezoterične' tradicije i običaje Sjevernih Europljana.

Njih sigurno nisu zanimale metafizičke spekulacije niti pseudookultne mistifikacije koje većina okultista toliko voli. Oni su nastojali, putem svog razumijevanja, promijeniti svoje narode i strukture, kao što su društvo i civilizacija, koje ti ljudi stvaraju ili im pripadaju. Oni su nastojali stvoriti one oblike koji se mogu koristiti za

postizanje ciljeva koji su potrebni. U vrlo važnom smislu, nacional-socijalizam je bio i jest sposoban preobraziti narode i njihova društva. Cilj nije bio uskrsnuti stare načine života, djelovanja ili vjerovanja, nego koristiti taj oblik za stvaranje novih načina koji predstavljaju bit psihe - načina prikladnih za postizanje novih ciljeva.

Simboli nacional-socijalizma i rune, bez obzira na njihovo povijesno podrijetlo, predstavljaju psihičke energije Sjevernih Europljana na način koji je mnogo značajniji, kako na praktičnoj tako i na okultnoj razini, od njihovog povijesnog podrijetla. Budući da su izvedeni iz europskih izvora, takvi su simboli već u određenoj mjeri 'reprezentirali' ovu psihu. Ti i simboli su stvoreni i oživljeni (tj. prožeti psihičkim energijama) korištenjem u borbi.

Jedina snažna ezoterične struja koja je danas zaista prikladna za sjevernoeuropsko podneblje (u širem smislu Europu kompletno) je ona koja koristi numinozne simbole i oblike istinske manifestacije Ultima Thule – od kojih je jedan nacional-socijalizam. Oni koji to ne odobravaju, ne razumiju što se stvarno događa, unutar psihe pojedinaca i izvan nje; energije koje doista uzrokuju promjene i utječu na psihu i strukture društava i civilizacija. Okultna bit koju

posjeduju simboli i oblici uskrslog sjevernog paganstva omogućuje tek ograničenu samotransformaciju; češće samozavaravanje. Čini se da oblici nacional-socijalizma uopće nisu okultni - i to je jedan od ključeva za razumijevanje njihove moći transformacije. Ono što postoji i što je stvoreno, većini se čini kao 'političko' i to omogućuje značajne promjene, na način kompatibilan s modernim svijetom.

Sotonizam i Darwinizam

Sotonizam je u svojoj srži darvinistički i znanstveni; i sama priroda zahtijeva evoluciju, što je često u suprotnosti s "etikom" u znanosti.

Sotonizam je darvinistička filozofija, usmjerena prema istinskom napretku; filozofija koja nastoji živjeti u skladu s prirodom i njezinim načelima. Ezoterijski govoreći, Sotona je arhetip koji propituje i kritizira sve, koji uklanja sve dogme, i tako rastvara sve romantične predodžbe koje stoje između pojedinca i hladne surove stvarnosti. Ovaj duh nemilosrdnog istraživanja i iscrpljujuće analize je etos pravog Sotonizma, a kroz ovo razorno osporavanje "prihvaćenog" stječe se znanje, i kao sa svim poremećajima, potiče se evolucija i poboljšanje.

Jedan od opipljivih načina na koji se sotonistički etos manifestira u našoj vrsti je kroz znanstveni i tehnološki napredak; doista, sama znanstvena metoda je proces osporavanja i testiranja prihvaćenih činjenica u nastojanju da se pronađe objektivna istina o nekom pitanju. Tako otkrivene istine, pravilno primijenjene, dovode do tehnološkog napretka i poboljšanja naše vrste, dajući nam alate potrebne da ovladamo svojim okolišem i prevladamo sve veće izazove za našu rasu.

Međutim, ono što trenutno vidimo na suvremenom judeo-kršćanskom zapadu je suprotno od ovoga: zbog dogmatskog judeo-kršćanskog razmišljanja, otkrivene znanstvene istine koje proturječe njihovom mitu i moralu namjerno se ignoriraju/cenzuriraju, a razvijene tehnologije koje bi inače bile evolucijski korisne smatraju se "neetične" i stoga zabranjene za korištenje. Sve je to dovelo do regresije u velikoj većini ljudske vrste, što je kulminiralo deevolucijskim stanjem modernog čovjeka .

Postoje bezbrojni primjeri tehnologija i znanstvenih istina koje se trenutno potiskuju zbog judeo-kršćanskog morala i dogme; ali oni koje krotke kršćanske ovce možda najviše mrze su oni koji imaju veze s genetskim znanostima, posebice eugenikom. Poput Nacionalsocijalizma, svaka se istinska rasprava o

eugenici brzo razglasi u suvremenom diskursu, uz ignorantne optužbe za "nehumane prakse" i "genocid" koje se bacaju bez ikakvog istinskog poznavanja teme o kojoj se radi.

S druge strane iz tradicionalno sotonističke perspektive, genetske znanosti i eugenika nisu samo korisne za ljudsku vrstu, već su apsolutno neophodne u ovom trenutku. U istinskom luciferijanskom duhu, argument za provedbu eugeničkog programa oslanja se na tri ključne točke:

1. Eugenika je praktična,
2. Eugenika je prirodna i
3. Eugenika je humana (za one kojima je stalo).

Eugenika je praktična

Kada je riječ o organizaciji društva, općenito je prihvaćeno da je doprinos stanovništva učinkovitom održavanju i vođenju navedenog društva ključan. To znači da ljudi određenog društva moraju raditi kako bi ga održali; bez rada, strojevi neće raditi, usjevi se neće požnjeti, a resursi neće biti raspodijeljeni onima kojima su potrebni. Doista, opstanak kolektivne vrste ovisi o radu.

Razumljivo je dakle da kako bi se ovaj neophodan posao obavio, moraju postojati pojedinci dovoljno sposobni da ga obave; također stoji da što je društvo prikladnije, to će biti učinkovitije u obavljanju ovog posla. Ova kondicija nužno podrazumijeva i tijelo i um; tijelo mora biti u formi kako bi se fizički rad mogao obaviti učinkovito i bez ozljeda, a um je potreban kako bi se tehnologija mogla razvijati, problemi brzo rješavati i inovacije neprestano poboljšavati.

Stoga je praktičnost eugeničkog programa očigledna; jer ako je društvo samo skup pojedinaca, ne bi li onda bilo logično da ako je ovo društvo sastavljeno od zdravijih, sposobnijih pojedinaca, tada će i samo društvo biti zdravije i sposobnije? I stoga postići više i biti učinkovitiji u svom poslovanju?

Žalosna je činjenica da su neki pojedinci genetski predisponirani za invaliditet; oni nisu u stanju pridonijeti kolektivnom radu društva i stoga troše više nego što proizvode. Ovaj nedoprinos i potrošnja, ako se povećaju i prošire, mogu uzeti danak na resurse određenog društva, jer briga o njima zahtijeva više rada povrh resursa koje troše.

Dopuštanje uzgoja nesposobnih i neproduktivnih

pojedinaca osigurava silazni trend u produktivnosti i inovacijama na društvenoj razini; i stoga je nepraktičan iz čisto logičke, a time i Sotonističke perspektive. Ako se ovaj silazni trend u produktivnosti i inovacijama može spriječiti tehnologijom koju trenutno posjedujemo, zašto to ne bismo učinili?

Eugenika je prirodna

Kada je Charles Darwin formulirao svoju knjigu "O podrijetlu vrsta", možda je našao ključ za razumijevanje motiva Prirode. Konačno, dokazano je da Priroda ima mehanizam samopročišćavanja, način na koji Ona osigurava preživljavanje samo najboljih, a samo najbolje od genetike ima priliku prenijeti se kroz reprodukciju: Prirodna selekcija, je proces grabežljivosti i prilagodbe, gdje je "preživljavanje najjačih" doista naziv igre.

Sama priroda je u svom selektivnom procesu, ona je nemilosrdni trgovac smrću, brzo i nemilosrdno uklanja nepodobne iz vrste pomoću predatora, surovih elemenata i natjecateljskih reproduktivnih instinkata.

Činjenica je za sve vrste (uključujući i ljude) da jedinke unutar te vrste smatraju određene osobine poželjnijima za reprodukciju; ova instinktivna sklonost prema

poželjnim osobinama očituje se u seksualnoj privlačnosti pojedinca, koja najčešće teži pronalaženju partnera sa osobinama koje su povoljnije za opstanak vrste.

U sirovom prirodnom svijetu, oni koji su rođeni s genetskim abnormalnostima koje su nepovoljne za preživljavanje (i stoga su neprikladni) nemilosrdno se čiste iz genskog fonda vrste. U prirodnom svijetu, spore, bolesne i onesposobljene vrste ne mogu pobjeći predatorima, pa bivaju ubijene i pojedene, da se nikada ne razmnože; osiguravajući da njihove neprikladne osobine ne kontaminiraju genetski fond vrste.

Ovu dinamiku grabežljivosti , kršćanski moral vidi kao "zlo", korumpirajući aspekt ovog navodno nesavršenog materijalnog svijeta; ali prirodna filozofija Tradicionalnog Sotonizma tvrdi da upravo ta dinamika vodi do savršenstva u materijalnom svijetu, nužno zlo kako bi se evolucija mogla nastaviti, proces kojim se kauzalni animirani oblici poboljšavaju i razvijaju prema harmoniji sa svojom okolinom . Stoga, odabir i reprodukcija genetski poželjnih osobina vrste doista je prirodno, a činiti to s tehnologijom koju sada posjedujemo znači živjeti u skladu s prirodom i njezinim zakonima.

Eugenika je humana

Ovaj argument, ukazuje na licemjerje svojstveno kršćanskom moralu i etici; jer češće nego ne, kada se genetičke znanosti iznesu za stol za raspravu, kršćani se pozivaju na argumente "nehumanih" praksi koje su povijesno povezane s eugenikom.

No tom argumentu predlažem tvrdnju :
Niije li okrutnije prisiliti biće da se rodi u nesavršenom ili onesposobljenom tijelu ako je takvo što moguće spriječiti? Ako posjedujemo tehnologiju za sprječavanje i čak liječenje genetskih bolesti, nije li onda nehumano ne činiti to jednostavno zbog takozvane “etike znanosti”?

S tehnologijom koju trenutačno posjedujemo, imamo sposobnost uređivanja genetskog koda embrija prije nego što dođu do kasnijih faza razvoja, čime se sprječava razvoj prethodno nespriječivih genetskih bolesti. Ovo liječenje genetske bolesti u maternici trenutno je kontroverzno jednostavno zbog kršćanskog morala i etike; ali nije li okrutnije suzdržati se od sprječavanja takvog prokletstva na nerođenom biću, jednostavno zbog imaginarnih ideja?

Doista, ako bi se ova in utero tehnologija genetskog

uređivanja ozbiljno nastavila i razvijala s resursima koje takav pothvat zaslužuje, ne bismo li imali sposobnost usavršiti našu vrstu? Ispravno korištena, ova bi tehnologija osigurala da će svaki pojedinac rođen od ove točke nadalje biti inteligentan, fit i zdrav; krajnji cilj same majke prirode. U istinskom luciferijanskom duhu, ljudska vrsta sada ima tehnološki potencijal za kontrolu vlastite evolucije, otimajući svoju sudbinu iz ruku bogova i poduzimajući prve praktične korake ka postajanju nove, veće vrste.

Ali ove ideje, češće nego ne, odbacuju kršćani i ohole rulje, uz izraze kao što su "dizajnerske bebe" i "igranje boga". Ali doista, jesu li te stvari inherentno loše izvan okvira kršćanskog morala? Zašto ne dizajnirati našu vrstu ako nam se pruži prilika? Zašto se ne igrati boga ako imamo tehnologiju i volju za to?

Za budućnost Zapadnog Eona, genetičke će znanosti sigurno igrati ulogu u javnom diskursu koji okružuje znanstveni napredak. Jedina stvar koja koči čovječanstvo od preuzimanja moći bogova je zastarjeli i sve nevažniji i kontraproduktivan sustav kršćanskog morala; koji govori čovječanstvu da prepusti kontrolu nad svojom sudbinom imaginarnim silama, silama koje zahtijevaju njihovu podložnost. Pljujemo u lice takvoj ideji i umjesto toga se pridržavamo istog prirodnog

načela koje postoji otkad postoje vrste u ovom kauzalnom svijetu: evoluiraj ili umri.

Okrutnost u perspektivi Sotonizma

Od pamtivijeka, oni koji su pokazali suosjećanje i toleranciju prema drugima bili su izloženi mnogim univerzalnim ishodima: uništenju, iznudi, porazu i ismijavanju. Doista, ovaj se scenarij odvija na modernom Zapadu na vrlo predvidljiv način; zbog jadnog pristupa svake zapadne nacije "humanitarizmu" i "egalitarizmu", njihove nacionalne okolnosti i životni standardi za njihove stanovnike postaju sve teži jer pametni i lukavi iskorištavaju toleranciju i milosrđe, svojih domaćina, bilo da su to imigranti, kriminalci ili kombinacija obojega.

Ta tolerancija prema onima koji bi iskoristili nečiju dobru volju ključni je aspekt kršćanskog etosa; doista, kršćanu je rečeno da "okrene drugi obraz" kad ga udare, da ne mrzi svoje neprijatelje kao što oni mrze njega. Ali treba se zapitati: koja je materijalna stvarnost ovog "ugodnog" aksioma? Kako toleriranje i pokoravanje onima koji čovjeku žele naudili zapravo izgleda u stvarnom svijetu?

Od Cezarove smrti u rukama Brutove izdaje (kojemu je

Cezar već jednom oprostio što ga je izdao), do kasnijeg pada Nacionalsocijalističke Njemačke, koja je pogriješila milosrdno dopustivši britanskoj vojsci da se povuče s kopna Europe. Zakrvavljena polja povijesti posuta su leševima milosrdnih i tolerantnih, leševima onih koji se odbijaju prilagoditi materijalnoj stvarnosti zbog imaginarnih ideja poput “moralnosti”, leševima onih koji odbijaju učiti iz povijesti.

Ne treba tražiti dalje od naslijeđa istinski nemilosrdnih i okrutnih osvajača, da bi se dokazala praktičnost nemilosrdnog pristupa: Ghenghis Khana, čije je carstvo bilo najveće koje je ikad postojalo, dokaz je onoga što okrutan i nemilosrdan čovjek može postići za života. Ghenghis je umro kao vladar golemog i uspješnog carstva, carstva koje je palo tek nakon njegove smrti kada su ga naslijedili njegovi slabiji i milosrdniji potomci; bio je okrutan, ali i strateški i promišljen u svom pristupu.

Kad bi se njegova kanska horda približila gradu-državi koji su odlučili osvojiti, na njegovom bi rubu podigli šator s bijelom zastavom; ova bi zastava signalizirala stanovnicima ovog grada-države da će, ako se toga dana predaju Carstvu Khan, biti pošteđeni i integrirani u Carstvo, ubirući dobrobiti vladavine Khanova, kao što je pristup dosad nezaštićenim trgovačkim putovima koji

su tada stavljeni pod zaštitu

Ako se ne predaju do isteka prvog dana, bijela zastava bi tada bila zamijenjena crvenom zastavom, signalizirajući stanovnicima da će, ako se sada predaju, samo prosječni građani biti pošteđeni; bogata elita grada-države i vladajuća aristokracija će, međutim, bili pogubljeni bez milosti nakon predaje. To, međutim, nije bio čin milosrđa prema stanovništvu grada-države, već psihološko oružje protiv vladajuće elite; jer Ghenghis Khan je znao da vladajuća elita često donosi odluke, pa se s ozloglašenom crvenom zastavom koja je upozoravala prosječnog građanina da je ovo njihova posljednja prilika, nadao da će potaknuti pobunu unutar grada-države, građane koji će ustati da svrgnu vladajuću elitu kako bi bili pošteđeni; jer poraz kanskog carstva nije dolazio u obzir.

Ako se drugog dana grad-država još uvijek nije predao, crvena zastava je zamijenjena crnom zastavom, nakon čega je ubrzo uslijedio sveobuhvatni napad. Ova crna zastava signalizirala je gradu-državi da je prilika za mirnu predaju prošla i da su gotovo svi u gradu-državi podvrgnuti pogubljenju, kako elite tako i građani. Nakon zauzimanja takvog grada, samo će manjina ljudi koje je Khan Carstvo smatralo posebno korisnima biti pošteđena i porobljena, poput trgovaca i mladih žena;

svi ostali bi bili zaklani bez milosti. Mladi i stari, muškarci i žene, bogati i siromašni, Ghenghis Khan nije diskriminirao: po tom pitanju.

Ova filozofija nemilosrdnosti, u očima Ghenghis Khana, bila je strateški neophodna; “moral” uopće nije bio faktor. Pretpostavljao je da će, ako ikoga poštedi nakon takve invazije, možda planirati osvetu kasnije u životu; to jednostavno nije bio rizik koji je bio spreman preuzeti. Ghenghis Khan je vjerovao u apsolutnu moć; i tako je usmrtio apsolutno, ne štedeći nikoga.

Ekstremna okrutnost također je bila oružje koje je izabrao plemeniti Khan, ali ta okrutnost nije bila nepotrebna ili pretjerana iz nekog fetiša zbog sadizma ili emocionalnog impulsa; bila je to kontrolirana, znanstvena, proračunata okrutnost, korištenje mučenja samo kad je takav čin bio strateški koristan. Najbolji primjeri za to bile su groteskne javne egzekucije koje je provodio nad onima koji su ga izdali (neprijateljski špijuni ili nelojalni pouzdanici): kada bi izdajica bio otkriven, bio bi javno pogubljen na način koji je bio spor, bolan, i često su bili potrebni dani da nastupi smrt. Ova javna smrt mučenjem trebala je poslati jasnu poruku svima u njegovom Carstvu: ako nas izdate, patit ćete. Ghenghis Khan je shvatio da je strah pouzdaniji motivator odanosti od ljubavi, čak i prije nego što je

Machiavelli stavio pero na papir. Ljubav je prolazna, emocija, a kao što svi znamo, emocije su privremene i podložne hirovitim promjenama; strah je, međutim, trajan i prodire do najdubljih dubina naših instinkata za preživljavanje, osobito kada iz prve ruke vidimo posljedice javnog smaknuća. Stoga je Ghenghis Khan koristio okrutnost kao alat za strateški održavanje lojalnosti svog unutarnjeg kruga, jednostavnu i čisto praktičnu strategiju koja je pomogla osigurati poredak u Khanovom Carstvu.

Tako nam krvava polja povijesti pokazuju primjer praktičnosti okrutnosti i nemilosrdnosti: Carstvo Khan, Carstvo koje je umrlo tek kad je umro njegov briljantni vladar. Pravi Sotonist pazi na lekcije iz povijesti, jer u Tradicionalnom Sotonizmu nema mjesta sažaljenju ili slabosti; jer imaju tendenciju oslabiti i one jake.

O robovima i odgovornosti

Na svijetu postoje samo dvije vrste ljudi: vladari i sluge. Ljudi su rođeni da posjeduju ili da budu posjedovani. Samo je potrebno znati prepoznati one koji su sluge i one koji su vladari.

Neki ljudi jednostavno ne mogu prihvatiti odgovornost za sebe ili druge. Možda im se sviđa ta privilegija, ali se

ne mogu nositi s odgovornošću koja ide uz nju.

Kroz povijest, svaki put kad bi se robovska klasa oslobodila, mnogi oslobođeni robovi odlučili su ostati u ropstvu sa svojim bivšim vlasnicima, a od onih koji su radosno uzeli slobodu i otišli, većina se vratila u kratkom vremenu. Mnogi koji su prirodne sluge nesretni su zbog ljudi koji ih pokušavaju naučiti da ne moraju služiti. Kad izađu iz sigurnosti služenja, ne sviđa im se divljina u kojoj se nalaze. Ne sviđa im se odgovornost koju moraju preuzeti, za vlastiti život, hranu, smještaj , socijalnu afirmiranost, moguće i odgovornost za nekog drugog. Za tako nešto je potrebna psihička snaga, inteligencija, karakter...

Mračna Volja

Pitanje zla je pitanje moralne vrijednosti. Moralno zlo je stvar slobodnog izbora, a ne uzroka i posljedice, stoga ni religija ni znanost ne mogu istraživati odluke slobodne volje, koje po definiciji nemaju uzroka.

Volja ima usmjeravajuću i regulatornu funkciju;
koristi sve druge aktivnosti i energije ljudskog bića, ne potiskujući nijednu od njih.

Jedno od najvažnijih otkrića dubinske psihologije, za proučavanje Sotonizma, je moć mračne negacije. Kada se uskladimo sa mračnim aspektom u sebi, te elemente projiciramo na pojedince i grupe. To se naziva sinisterna/mračna/zlokobna komunikacija. Prema Carl Gustav Jungu, proces samospoznaje, individuacije ili integracije, znači prepoznavanje i integriranje mračnog aspekta/volje iz nesvjesnog uma u tamno svjetlo svjesnog uma .

To je upravo ono čemu sotonist teži. To je proces od svoje tri faze:: prva je prepoznavanje da 'volja' postoji; druga je spoznaja volje. Treća je otkriće postojanja mračne volje, što se razlikuje od pukog 'imanja' volje.

Otkriće kako su Jastvo i volja usko povezani, može i treba promijeniti samosvijest sotonističkog Adepta, njegov cjelokupni stav prema sebi, drugima i svijetu.

Djelo Friedricha Nietzschea (1844.-1900.) bilo je najradikalnije i u konačnici najutjecajnije. Nietzscheova nepokolebljiva i izrazito hrabra odlučnost da se suoči sa stvarnošću onakvom kakva jest navela ga je da odbaci Hegelov idealizam. Inzistirao je na tome da su bog , idealizam, kršćanska metafizika, platonizam, transcendencija, apsolutni standardi morala, postojanje i značenje sebe kao takvog, umiruće ili mrtve iluzije. Sva

spekulativna filozofija samo je šuplji odjek filozofovih vlastitih nada i strahova.
Teologija je besmislica, romantizam samozadovoljstvo. Iznad svega, Nietzsche je mrzio laki optimizam, puste želje i samozavaravanje bilo koje vrste. Jedino ponašanje dostojno ljudskosti, smatrao je, potpuno je iskreno suočavanje sa stvarnošću. Nietzsche je bio nihilist, zahtijevajući da priznamo da ne možemo steći nikakvo apsolutno znanje bilo koje vrste.

Negirajući pozitivizam, tvrdio je da ne možemo spoznati apsolutnu stvarnost, već samo ljudsko suočavanje sa stvarnošću.

Najučinkovitija uloga volje nije kao izvor izravne moći ili sile, već kao funkcija koja, budući da je pod našom kontrolom, može stimulirati, regulirati i usmjeravati sve druge funkcije i sile našeg bića, koje sotonistu mogu dovesti do određenog cilja.

Vježbe za razvoj Volje
U tamnom prostoru, sjedni u udoban položaj, uspravnih leđa i opušten. Zatvori oči, diši duboko i polako . Odvoji nekoliko minuta za ovu vježbu, svaki dan.

Odaberi fizičku vježbu koju možeš prakticirati samo s težinom vlastitog tijela, bez ikakvih pomagala.

Prakticiraj tu vježbu svaki dan, u trajanju 15 - 20 minuta.

Ako želiš da utjecaj vježbi bude veći, podsjeti se na to iskustvo i njegovo značenje usred svakodnevnog života, tvoje istinske i uvijek prisutne odaje Tame.

Radi u tajnosti. Odnosno podijeli svoju sotonističku mudrost i uvide sa onim tko to doista i zaslužuje. Rasipanje iskustava je rasipanje energije.

Aspekti Volje

Volja za transgresijom

Mračna snaga volje čini i čvrst temelj i snažan poticaj za započinjanje najkorisnijeg zadatka uvježbavanja uma za ono što želimo postati.

Pojedinačno otkriće Mračne volje teško je opisati, može se iskusiti. Mogu se naznačiti putovi koji vode do toga iskustva i uvjeti koji mu pogoduju. Tamna volja je višak energije koji se može upotrijebiti u akciji, a ne sačuvati. Mračni život je neprekidno bujanje na rubu eksplozije. Umijeće mračnog življenja je raspršivanje sinisterne/ demonske energije i njezinih posljedica bez žaljenja , što naravno znači da u konačnici mora doći do žrtve i izgorjeti u potpunosti. Sav je život ukorijenjen u

uništenju samog života.

Egzistencijalna borba protiv 'dekadencije' je u žaru životne filozofije koja je vrlo utjecajna u nekim od glavnih smjerova modernizma i postmodernizma. Nietzsche je moderno stanje smatrao uronjenim u kukavičku religiju sažaljenja i nihilizma ispod koje su samo umor i životna iscrpljenost, instinktivni strah od stvarnosti, gubitak muževnih poriva i vrlina te nesposobnost za borbu i otpor. Sve je to povlačilo za sobom proturječnost života i abdikaciju volje za moć.

Najjednostavniji i najčešći način na koji možemo oživjeti svoju mračnu moć volje je kroz odlučno sotonističko djelovanje i kroz borbu. Kada se netko fizički ili mentalno napreže, i aktivno se bori s nekom preprekom ili nosi sa suprotstavljenim silama, judeo-kršćanskog svijeta , takav pojedinac će osjetiti kako se u njemu budi specifična tamna sila;

Rađanje mračne volje, i spoznaja da su mračno jaatvo i volja blisko povezani, može doći kao pravo otkriće iz mračnih dubina svijesti koje će promijeniti, samosvijest sotoniste. On opaža da je "živo biće" obdareno sposobnošću odabira, povezivanja, donošenja promjena, ne samo u vlastitoj osobnosti, nego i u osobnosti drugih i u okolnostima.

Ali, ovo početno otkrivenje, ovo unutarnje mračno svjetlo, koliko živo i nadahnjujuće u trenutku svog pojavljivanja, sklono je smanjenju i nestanku, ili može dati isprekidane bljeskove. Dakle, potreba za zaštitom, kultiviranjem i jačanjem početnog postignuća postaje očigledna, kako bi ga učinili stalnim vlasništvom i iskoristili njegove velike mogućnosti.

Samosvijest, odnosno svijest o sebi, ima dvije karakteristike: jedna je introspektivna, druga je dinamična.

> "*Dovoljno sam jak da čak i najupitnije i najopasnije stvari okrenem u vlastitu korist i tako postanem jači."*
>
> "*Ne zadovoljstvo, već više moći; ne mir, nego rat; ne vrlina, nego vještina... Slabi i neustrojeni će nestati: prvo načelo naše filantropije.*
>
> *I jedan će im pomoći u tome. Što je štetnije od svakog poroka? Aktivna simpatija za neustrojene i slabe – Kršćanstvo…"*

Tri su kategorije koje opisuju Mračnu volju, njezine aspekte, kvalitete i faze. Prva kategorija predstavlja aspekte koji se mogu prepoznati u potpuno razvijenoj

volji. Druga kategorija, kvaliteta, odnosi se na izražavanje volje: to su načini izražavanja volje-u-djelu. Treća kategoriji su stupnjevi volje, odnosi se specifično na proces volje, čin koji se odvija od početka do kraja. Potpuno razvijena volja ima četiri aspekta:
(a) Jaku volju,
(b) Vještu volju,
(c) Ispravnu volju i
(d) Sotonističku, transpersonalnu volju.

Snažna volja:
Snažna volja nije cjelokupna volja. Snaga je jedan od različitih aspekata volje, a kada je odvojena od drugih, često je neučinkovita .

Vješta volja:
Ovaj aspekt volje sastoji se u sposobnosti postizanja željenih rezultata uz najmanji mogući napor ili količinu energije.

Da bi pojedinac vješto koristio svoju volju, mora shvatiti "sebe" kakva je njegova konstitucija, upoznati se s različitim funkcijama, porivima, željama, obrascima navika i odnosima između njih, kozmologija samog čovjeka, mikrokozmos u makrokozmosu (unutarnji Wyrd u vanjskom Wyrdu,

Pravedna volja:
Čovjek snažne i vješte volje, sposoban iskoristiti svoje prirodne intelektualne darove, može nadvladati volju drugih, odvažujući se na sve i ne bojeći se ničega, čije djelovanje nije sputano nikakvim obzirima. Ratnik, čak i ako je pozvan da uništava, mora biti "pravedan". To uopće ne znači da njime mora vladati bilo kakav osjećaj ljubavi i suosjećanja, jer to može biti vrlo pogubno, ali on mora biti "pravedan". Znači mora naučiti birati prave ciljeve, kao nužnost za vlastitu i dobrobit Sotonizma. Volja mora biti pravedna, snažna i vješta, ako ne, može postati opsesija, a težnja iluzija.

Sotonistička/transpersonalna volja.
Tri do sada spomenuta aspekta volje čine ukupnost karakteristika volje. No, u sotonistu postoji još jedna dimenzija, iako je mnogi nisu svjesni, a možda čak i poriču njeno postojanje, o čijoj stvarnosti svjedoči neposredno iskustvo niza pojedinaca kroz povijest. Dimenzija duž koje ova svjesnost funkcionira može se nazvati "vertikalom" u "bezdanu. U prošlosti se općenito smatralo domenom metafizičkog iskustva, ali sada dobiva sve veće priznanje od istraživačkog rada Carla Gustava Junga, kao polje znanstvenog istraživanja, a koje se podučava i aktivira u sotonizmu, kroz transpersonalne vrijednosti, osobna sotonistička iskustva, i vrijednosti, tamno svjetlo blaženstva,,

samo- svijest, izražavanje, i aktivnosti.

Samoidentifikacija sa Sotonističkim Putom

(1) Postani svjestan svog tijela kao sinisternog instrumenta. Neko vrijeme samo promatraj na neutralan način – sve mračne fizičke osjete kojih možeš biti svjestan. Budi svjestan na primjer, kontakta svoga tijela sa stolicom na kojoj sjediš, stopala s tlom, odjeće sa tvojom kožom. Budi svjestan disanja. Kada osjetiš da si dovoljno dugo istraživao svoje fizičke senzacije, prijeđi na sljedeći korak.

"***Najbolje smo kažnjeni zbog svojih vrlina.***"

(2) Postani svjestan svojih osjećaja. Kakav osjećaj trenutno doživljavaš?
Koji su glavni osjećaji koje doživljavaš u svom životu? Razmotri i one naizgled pozitivne i one naizgled negativne: strast i iritaciju, ljubomoru i želju, depresiju i ekstazu... Promatraj vlastite osjećaje sa stavom istražitelja koji vrši inventuru. Kada si zadovoljan ovom vježbom, preusmjeri pozornost s ovog područja i poduzmite sljedeći korak.

"***Nehumano je blagoslivljati tamo gdje si proklet.***"

(3) Obrati pažnju na svoje želje. Zauzevši isti nepristran stav kao i prije, promotri glavne želje koje se izmjenjuju u motivaciji tvoga života. Često se možda poistovjećuješ s jednom od njih, ali sada ih jednostavno razmotri. Na kraju ostavi svoje želje i nastavi sljedećim korakom .

"*Kršćanstvo je dalo Erosu da pije otrov: - on nije od njega umro, nego se degenerirao u porok.*"

(4) Promatraj svijet svojih misli. Promatraj misao dok druga ne zauzme njezino mjesto, zatim još jedna, i tako dalje. Promatraj svoj tok svijesti kako teče: sjećanja, mišljenja, besmislice, argumenti, slike.

"*Laži nam izlaze kroz usta – ali lice koje ih prati govori istinu.*"
"Svatko tko sebe prezire, poštivat će sebe kao preziratelja."

(5) **Promatrač**.
Onaj tko je promatrao tvoje osjećaje, želje i misli – nije isto što i objekt koji promatra. Tko je taj koji je promatrao sva ta kraljevstva? To je tvoje pravo ja. Jastvo nije slika ili misao; to je bit koja je promatrala sva ta područja, a ipak se razlikuje od svih njih. A ti si to

biće. Šapni sebi :
"Ja sam Moć, Ja sam Slava, Ja sam Drugi Bog "

"Pitanje koje je riješeno prestaje nam biti važno. – Što je učinio onaj bog (Apolon) koji je savjetovao "Upoznaj sebe!" stvarno zlo? Je li to možda bilo: "Prestani dopuštati da ti bilo što bude važno! Postani objektivan!"

Bolje umrijeti nego mehanički živjeti život koji je ponavljanje ponavljanja. Sotonizam nastoji unijeti varijacije u život i učiniti ga vrijednim življenja.

Djelovanje snažne volje aktivira se u sotonističkoj energiji, to je prekidač' između radnje koju treba izvršiti i neograničenih moći izvora volje. Postoje vremena i okolnosti kada je apsolutno prikladno presjeći, razbiti, opovrgnuti, spriječiti. U tim je prilikama snažna volja istinska "zlokobna sila", koja djeluje kao ispravan oslobodite lj koji razbija zarobljene volje i zastarjele oblike judeo-kršćanskog društva . Velik dio mora biti uništen kako bi se napravio put koji će osigurati istinsku slobodu za čovječanstvo i svakog pojedinca zasebno. To nas dovodi do kvaliteta koje uvijek treba povezivati s razvojem snažne volje. Strast i tama moraju ga pratiti, mudrost nadzirati, a inteligencija kontrolirati njegovu upotrebu. To nije u potpunosti moguće dok ne dosegnemo određenu razinu samodiscipline. Moramo

postupno ulijevati mjeru mračne infuzije, budući da je duša, naše više ja, sposobna inteligentno koristiti volju, uravnotežujući je s osjećajima uma, radeći sve promišljeno. Dok se ne dosegne ovaj stadij, potrebno je voditi računa o tome da volja ostane spremna za napad na suprotni svijet misli. Kada se stroj usavrši, radit će ispravno u potpunoj tišini. Protok struje, bit će tihi, ali snažan.

Istinska volja je aristokratska jer ispunjava zahtjeve odgovarajućeg odnosa sa:

(1) Volja vlastitog Sotonističkog , Višeg Ja, poznatog kao Duša.
(2) Volja drugih sotonista, protiv judeo-kršćanskog društva općenito, te utjecaja drugih religija.
(3) Univerzalna Sinisterna volja (kolektivna sinisterna volja), odnosno volja za borbom (čovjek je ratnik), (nitko nije dobar), zakoni kozmičkog (mračnog) Reda, Svrha Tamnih božanstava (**Noctilius, Nythra, Shugara, Satanas, Aosoth, Azanigin, Nekalah, Ga Wath Am, Binan ath, Lidagon, Abatu, Karu samsu, Nemicu , Mactoron, Velpecula, Kthunae, Atazoth, Vindex, Davcina, Sauroctonos, Naos**.) Koji su(Energije) i 'Život' u cjelini.

Sotonistička veličina znači davanje smjernica.
Nietzsche je napisao: “Nijedna rijeka nije velika i izdašna

sama po sebi: takvom je čini činjenica da prima i nosi mnoge pritoke. Tako je i s velikim ljudima duha. Sve što je važno jest da netko opskrbljuje smjer koji potom slijede mnogi pritoci koji se ulijevaju.

Jačanje volje svakodnevni je zadatak, jer svakodnevica sa svojim brojnim obvezama pruža nebrojene mogućnosti za razvijanje jake i vješte volje. Većina naših aktivnosti može biti od pomoći, jer naše unutarnje sotonističke kvalitete i način na koji ih ostvarujemo, mogu postati vježbe volje, portal u naš Bezdan uma. Na primjer, sama činjenica poduzimanja Crnog hodočašća iznimno je vrijedna vježba; ili, kao dnevna navika, jednostavno ustajanje ujutro u određeno vrijeme može biti od koristi, ako u svrhu vježbanja ustajemo deset minuta ili petnaest minuta ranije nego što je potrebno.

Crno Hodočašće je hod - koji sotonist samostalno poduzima - od otprilike 80, 500 km, a prolazi kroz mjesta - povezana s sotonističkom tradicijom (nalaze se oko velških granica) Ritual se provodi oko jesenskog ekvinocija; počevši u zoru, s ciljem da završi u sumrak sljedećeg dana.

Kandidat mora posjedovati kvarcni kristal (idealno tetraedar), smije ponijeti samo vreću za spavanje i

minimum potrebne hrane. Kandidat se prve večeri u mraku smije odmoriti/naspavati na jednom od mjesta povezanih sa Mračnom tradicijom. Tijekom putovanja, kandidat se može odlučiti zaustaviti na određenim mjestima i izvesti čant Diabolus. Prema sljedećoj večeri, kandidat mora nastojati doći do određenog mjesta na Long Myndu (mjesto u blizini Wild Moora) i tamo napraviti ritual Devet kutova. Nakon završetka rituala, kandidat će ostaje odmoriti/prespavati na tom mjestu. Kandidat napušta područja u zoru, kada je hodočašće završeno.

> *Zlo je karakterističan izraz za čovjeka, doista za svako živo biće za koje se pretpostavlja da postoji, za boga, na primjer; ljudsko, božansko znači isto što i đavolsko zlo. Znakovi dobrote, dobronamjernosti, suosjećanja primaju se sa strahom kao trik, uvod sa strašnim završetkom, sredstvo zbunjivanja i nadmudrivanja, ukratko kao profinjena zloća.*
> Nietzsche, "Čovjek, previše čovjek, O povijesti moralnih osjećaja "

Čovjek nije dobar; on je zao jer mu je takva priroda. On je ratnik. Prirodna zla rezultat su metafizičkog zla. Kad bi se bilo koje zlo koje postoji uklonilo, kozmos bi u cjelini bio samo gori. Zlo je prirodno. Čovjek, drugi bog, ratnik je obdaren zlom, ne radi zla, već radi svoje veće

dobrobiti. Uzrok zla ne ostaje samo u ljudskoj naravi, niti je aktivno zlo ograničeno na čovječanstvo. Zlo je univerzalno. Sila koja nas navodi da se pripremimo za uništenje u manjim ili većim razmjerima je kozmička. Mnogi će mislioci pretpostaviti da je individualna ljudska destruktivnost produžetak kozmičke ili univerzalne destruktivnosti. Istina je da postoji zlo u svakom od nas, ali transpersonalno zlo, proizlazi iz neke vrste kolektivnog nesvjesnog.

Jedna od glavnih poteškoća u razvijanju volje koja je kroz judeo-kršćansku etiku oslabljena jest nedostatak same volje s kojom bismo radili na vlastitoj preobrazbi. Stoga je u ovoj situaciji korisno uključiti neke od osobnih nagona, kao što su ponos i ambicija, koji mogu dati jak poticaj.

Vježbanje volje je neophodna edukacija sotoniste koja pokreće borbu za ljudsku slobodu uz prirodne tendencije Časti i Dužnosti.

Budući da sve ima svoj početak u umu čovjeka (trostruka svijest), u umovima sotonista se obrambena obveza mora konstruirati i provesti kroz snagu volje. Da bi Sotonizam jačao mi moramo djelovati inteligentno, samodisciplinirano, postižući pobjedu volje, da bez straha shvatimo moćnu energiju Gospodara Tame

Sotone

Buđenje volje u svakodnevnom životu
(1) Učini nešto što nikada prije nisi. Nietzsche : “Velike epohe naših života dolaze kada smognemo hrabrosti da svoja zla shvatimo kao ono što je najbolje u nama.”
(2) Izvedi čin hrabrosti. Nietzsche tvrdi: "Što je istina koju želite poučavati apstraktnija, to više morate zavesti osjetila na nju."
(3) Napravi plan i zatim ga slijedi. Nietzsche : "Ako čovjek želi postati heroj, zmija prvo mora postati zmaj: inače će mu nedostajati pravi neprijatelj.

Unatoč našim preprekama, otkrivanje volje, bilo da je jaka, vješta, pravedna, zlokobna ili transpersonalna, sasvim je elementarno iskustvo; a svaki trenutak nudi priliku. Svaka radnja može se pretvoriti u vježbu volje.

Snaga Volje

Tjelovježba je "osnovna škola " volje. U stvarnosti, svaki fizički pokret je čin volje, usmjerenje zadano tijelu, a ciljano ponavljanje neke vježbe s pozornošću, naporom i upornošću, vježba i jača volju. Pritom se pobuđuju organski osjećaji: svi proizvode osjećaj unutarnje snage, odluke, majstorstva kako bi se podigao ton volje i razvila

njezina energija, izvedeno s isključivim ciljem. Sve se vježbe izvode s odmjerenom preciznošću, namjerom i pažnjom.

Carl Gustav Jung :

> *“Dobri Gospod i Đavao, dvije su strane punine jedne stvarnosti:*
> *“Sjena pripada svjetlosti kao što zlo pripada dobru, i obrnuto.”*

Svjetlu treba Tama da ga definira; inače se ne bi moglo činiti tako dobrim. Zlo je ontološki stvarno; Đavao je moralno i psihološki stvaran. Luciferov izazov Bogu proizvodi višu, dublju mudrost u stvaranju i tako je dio većeg plana. Demonska energija je dio prirodnog poretka kozmosa, ali kada je potisnuta, očituje se otvoreno. Ako se enormno moćna kozmička energija koju predstavlja Đavo negira i potisne, ona će izbiti s destruktivnošću proporcionalnom stupnju njezina potiskivanja. Ali ako se integrira, njegova se energija može usmjeriti prema većem dobru.
U suštini prvi cilj Sotonizma je voditi tragatelja prema mudrosti, stvarajući novu/potpuniju osobnost. Drugi cilj je u suštini nadosoban i predstavlja promjenu društva, civilizacije i Eona, kroz sotonističku ezoteriju i kroz praktičnu akciju. Treći cilj proizlazi iz prva dva , i u biti je pravi Sotonizam na djelu "u svijetu" - to

podrazuijeva da sotonust poduzme određena djela kako bi doveo do promjene i evolucije u sebi, u društvu, civilizaciji ili Eonu . Od temeljne je važnosti - za evoluciju, individualnu i kolektivna - da ono što je mračno, opasno, strašno, numinozno, tragično, smrtonosno, zastrašujuće i izvan moći kontrole običnih smrtnika, zakona ili vlada bude očitovano. U stvari, neinicirani (pa čak i inicirani) trebaju stalno podsjećati da takve stvari postoje; potrebno ih je stalno dovoditi "licem u lice", s onim što jest ili se čini da jest, neobjašnjivo, nekontrolirano, moćno i demonsko. Potrebno im je podsjećanje na vlastitu smrtnost - na nepredviđene, neobjašnjive "moći Sudbine", na moćnu silu "Prirode". Proces promjene uključuje izdržavanje teške situacije, suočavanje s bilo kojim nesvjesnim stavom. Cilj suočavanja s nesvjesnim je ukidanje disocijacije između svijesnog i nesvjesnog uma našeg individualnog Bezdana, budući da smo kroz vlastitu sjenu povezani sa unutarnjim dubinama.

Najučinkovitija uloga volje nije kao izvor izravne moći ili sile, već kao uloga funkcije koja, budući da je pod našom kontrolom, može stimulirati, regulirati i usmjeravati sve druge funkcije i sile našeg bića da nas dovede do cilja kojem težimo.

Shvaćanje mračnih bogova kao ljudskih bića obdarenih

sposobnostima za koje se isprva mislilo da običan čovjek ne posjeduje, polako se mijenja. Zapravo, pojam čovjeka kao još jednog boga, ili ljudskog bića obdarenog nadnaravnim (psihičkim) sposobnostima, u biti pripada ranom periodu religijske povijesti u kojem se na bogove i ljude gledalo kao na bića istog reda. S druge strane, općenito se vjeruje da se bogovi pokazuju u obličju ljudi. Moderna psihologija, uglavnom od Carla Gustava Junga, tvrdi da panteon božanstava zajedno, muških i ženskih, postoji kao arhetipovi u svima nama. Mračni bogovi se smatraju moćnim, nevidljivim predispozicijama koje utječu na osobnost, posao i odnose.

Iako je zgodno promatrati Mračne bogove kao simbole koji predstavljaju energije akauzalnog – kao projekciju naše vlastite svijesti na Kaos – jednako ih je moguće promatrati fizički postojećima. Što je od toga (ili niti jedno) točno, svaki sotonist otkriva za sebe kroz vlastite prakse i iskustva. Legenda, međutim, podsjeća da su Mračni Bogovi posjetili naš planet nekoliko puta u prošlosti - prolazeći kroz jedna od 'Zvjezdanih portala. Zvjezdani portali su regije u prostor-vremenu gdje se spajaju naš kauzalni svemir i svemir akauzalnog – to su fizička vrata, a kroz njih je moguć prijelaz iz jednog svemira u drugi. Prema legendi, Zvjezdani portali postoje u blizini zvijezda Dabih, Naos i Algol: Postoje i

tvrdnje o Zvjezdanim portalima unutar našeg solarnog sustava – Vratima kroz koja su Mračni Bogovi došli na Zemlju. Vjeruje se da su ova Vrata blizu planeta Saturn.

Dinamika rada na mračnim stazama jednako je određena kao i ona koja upravlja unutarnjim energijama adepta, a sastoji se od sljedećeg:

1 – Slike ili mentalne slike i ideje teže stvaranju fizičkih uvjeta i vanjskih čimbenika koji im odgovaraju.
Vizualizacija na tarot karti (Atu) u kombinaciji s osjećajem da su lik i krajolik unutar slike zapravo sami oživjeli. (Koristiti po jednu kartu tijekom sedam dana.)

2 – Stavovi, pokreti i radnje imaju tendenciju evocirati odgovarajuće slike i ideje; oni izazivaju ili pojačavaju odgovarajuće emocije .
Također, volja može pokrenuti tijelo i na taj način izazvati odgovarajuće slike i ideje, što će zauzvrat pojačati emocije .

3 – Ideje i slike teže probuditi emocije i osjećaje koji im odgovaraju.
Volja može mobilizirati energiju imaginacije i misli, te upotrijebiti te energije unutar sotoniste da provede svoj plan.

Svrha vizualizacije je steći kontrolu nad umom, postati vješt u stvaranju mentalnih konstrukcija, te uspostaviti kontakt s mračnim silama i postići demonska stanja svijesti. Sinisterni Tarot daje brze rezultate, pomažu u korištenju demonskih sila, koje su nam svima poznate na dubljim razinama svijesti.

4 – Emocije i dojmovi imaju tendenciju probuditi i intenzivirati ideje i slike koje im odgovaraju ili su povezane s njima.
Emocije izazvane kroz ideje i slike mogu zauzvrat probuditi i pojačati povezane ideje.

5 – Potrebe, porivi, nagoni i želje imaju tendenciju pobuditi odgovarajuće slike, ideje i emocije. Kada postoji jaka želja ili poriv, to utječe na Bezdan uma da pronađe razloge, za ispunjenje.

6 – Pažnja, namjera, interes, afirmacije i ponavljanja jačaju ideje, slike te psihološke formacije na kojima su usredotočeni.

• Pažnja i namjera čine slike i ideje jasnijima i preciznijima, omogućujući pronalaženje novih elemenata i detalja.
• Ponavljanje na primjer, sotonističkoj čanta kao “Agios O Satanas”, ili “Dies Irae” djeluju poput udaraca čekića

po čavlu i donose energije Tamnih Bogova, koje dopiru do nas.

7 – Ponavljanje radnji pojačava nagon za daljnjim ponavljanjem i čini njihovo izvođenje lakšim i boljim, sve dok se ne počnu izvoditi nesvjesno. Volja i intelekt mogu oblikovati navike i mišljenja . Mi smo odgovorni za uspostavljanje našeg načina života, a čak i kada djelujemo prema sotonističkoj filozofiji, svakako djelujemo slobodno.

8 – Sve različite funkcije, i njihove mnogostruke kombinacije u kompleksima i podosobnostima, usvajaju sredstva za postizanje svojih ciljeva bez naše svijesti, i neovisno, pa čak i protiv naše svjesne volje.

Ovo pokazuje prirodu spontanosti. S određene točke gledišta, aktivnost u nesvjesnom umu, može se reći da se odvija spontano, odnosno bez naše svjesne suradnje. Ovo je rezultat nakon iskustva "Rada na stazama " nekoliko tjedana, čak i mjeseci.

Filozofija koja proučava ljudsku prirodu i Sotonizam primijetit će, da ideje duboko ukorijenjene u umu, imaju tendenciju ponovno se pojaviti u naprednijem stupnju društva, kroz razrađene kodekse koje su za vodstvo određenih naroda pisali zakonodavci koji tvrde da su te

kodekse dobili kroz izravan kontakt s božanstvima.

9 – Porivi, nagoni, želje i emocije teže biti izraženi. Sotonizam je duhovni put, demonski božanski, taj put lomi ego i otvara Jastvo (Dušu) širem Bezdanu. U demonskom je božanstvenost.

U sotonističkim vođenim meditacijama, priznajemo i odajemo poštovanje mračnim silama u našem nesvjesnom; naši unutarnji tamni bogovi ili božice (energije) bit će dobro raspoloženi prema nama i pružiti tamno osvjetljenje i obnovu.

10 – Demonske energije dolaze do izražaja izravno, neizravno ili kroz proces transmutacije.

(1) Izravni načini izražavanja su prirodno i zdravo zadovoljenje temeljnih potreba i tendencija a postiže se činom volje.
(2) Simbolično djelovanje kroz rituale jednako je oslobađajuće kao i izravno izražavanje.
(3) Transformacija i sublimacija.

Feuerbach: “U djelatnosti se čovjek osjeća slobodnim, neograničenim, sretnim; u pasivnosti, ograničen, potlačen, nesretan ... najsretnija, najblaženija aktivnost je ona koja je produktivna"

Povijest Sotonizma dugi je pokušaj da se ono što je izgubljeno kroz pogrešna shvaćanja vjerskih uvjerenja povrati, da se iznesu zdrave teorije daleko od apsurdnih vjerskih praksi.

Povijest čovjekova iskustva puna je dokaza da postoji neki oblik supra ili zlokobnog stanja postojanja/ oblika egzistencije. Odnosno da postoje područja postojanja koja prosječan čovjek nije naučio percipirati. Danas ne postoji samo eksperimentalna potpora ovome konceptu, već i sve veća količina potvrda koje dolaze iz različitih znanstvenih područja. Počinjemo shvaćati da su riječi 'supra' i 'zlokobno " međusobno zamjenjive. Moglo bi se reći da jedno pripada području znanosti, a drugo religiji, ali oba se mogu koristiti za one slojeve bića, života ili svijesti koji su trenutno izvan naše normalne razine postojanja. Ova područja su supra stanja, kako iz kuta vibracije tako i iz kuta trostruke svijesti; percepcija o njima, kao o zlokobnima stvar je stava, obrasca razmišljanja i, u velikoj mjeri, terminologije.

No bez obzira na terminologiju ili obrazac razmišljanja, takva stanja postoje činjenično, u različitim kvalitetama i stupnjevima vibracija.

Kršćanstvo i druge religije ne mogu preobraziti ljudsku

prirodu u ono što ona nije i nikada ne može postati. Svjetske religije, usprkos svojim površnim dobronamjernim idejama, koriste nasilje, i raspršuju otrov straha u ljudskim srcima, depresiju, malodušnost i pohlepu, te pokušavaju zaustaviti čak i krvoprolićem čovjekove prirodne funkcije unoseći osjećaj krivnje u umove ljudi posvuda. Kršćanska ljubav je rezultat straha.

Svjetske religije postoje da čovjek izgubi samopoštovanje. Raspoloženje intelektualnih ili barem promišljenih pojedinaca duboko je nezadovoljno, gledajući kako vjerski vođe, političari i fanatici svih rangova pokušavaju utjecati na stvari svijeta u skladu sa svojim životnim standardima suprotno ljudskoj prirodi. Kao sotonistii trebamo se boriti protiv religijskih načela kako bismo sačuvali ljudsko dostojanstvo. Tek kad se oslobodimo frustracije oko religijskih pitanja, biti ćemo u mogućnosti nešto i postići.

Unatoč mnogim preprekama koje judeo- kršćanski koncepti predstavljaju u svakodnevnom životu, pokretanje vješte volje sasvim je elementarno iskustvo koje treba proći. Da bi se koliko- toliko olakšo taj proces, sotonist može započeti jednostavnim metodama jačanja volje :

- Inteligentno napravi "zao" plan i zatim ga slijedi.
- Ponašaj se suprotno svim očekivanjima.
- Ponašaj se neovisno o tome što bi drugi ljudi mogli misliti ili reći.
- Suzdrži se reći nešto što si u iskušenju reći.
- Odgodi radnju koju želiš započeti upravo sada, tim više ako nisi siguran u planirani ishod.
- Započni odmah s radnjom koju bi najradije odgodio bez ozbiljnog razloga.
- Eliminiraj nešto suvišno iz svog života.
- Prekini s navikama protivnim sotonističkim vrijednostima.
- Učini nešto zbog čega ćeš se suočiti s opasnošću, a da se ne nađeš ugrožen.
- Izvrši neku radnju s punom pažnjom i intenzitetom, kao da ti je zadnja u životu.

Vješta volja je kao meta-agens, koji može usmjeravati igru različitih elemenata sotonističke osobnosti sa neovisnog stajališta, bez miješanja ili poistovjećivanja s bilo kojim od njih.

Zlokobna volja probija barijere i pobjeđuje strah. Ono što čini razliku jest poistovjećivanje samo s odlukom, a ne s akcijom i naporom.
Da bi se to dogodilo, volja mora proizaći iz same brige o

nama samima, a da je ne kontaminiraju ili skrenu druge sile.

Nietzscheova etika nije etika samougađanja u bilo kojem uobičajenom smislu; on vjeruje u štedljivu disciplinu i sposobnost podnošenja, kao i nanošenja boli za važne ciljeve. Iznad svega se divi snazi volje.

> "*Iskušavam snagu volje, prema količini otpora koju može pružiti i količini boli koju može podnijeti i kako okrenuti u svoju korist; Ne pokazujem prstom prijekora na zlo i bol postojanja, već gajim nadu da bi život jednog dana mogao postati zliji i puniji patnje nego što je ikad bio.”*
>
> "*Cilj je postići onu ogromnu energiju veličine koja može oblikovati čovjeka budućnosti pomoću discipline i također pomoću uništenja milijuna pokvarenih, a koji ipak može izbjeći propast patnja tako stvorena, kakva nikada prije nije viđena".*
>
> *“Područje nesvjesnog je ogromno i uvijek kontinuirano, dok je područje svijesti ograničeno polje trenutne vizije.”*

(C.G. Jung, Analitička psihologija: njezina teorija i praksa).

Rad na Mračnim stazama, kroz vođene meditacije pomaže da idemo dublje izvan polja trenutne vizije u suočavanju s kolektivnim nesvjesnim, Bezdanom u nama samima.
Međutim, snaga i tajanstvenost nesvjesnog mogu lako prevladati. Prečesto, kad netko otkrije moć nesvjesnog, zanemari vlastiti svjesni um i ponizno se prepusti nesvjesnom. Ili, netko arogantno pretpostavi da sve te čudne nove stvari pripadaju njemu samom. U svojoj vlastitoj praksi, Jung je otkrio da jednaka i suprotna sila svjesnog i nesvjesnog može proizvesti pravu sintezu.

Središnji aspekt rada s voljom sastoji se upravo u tome da budemo svjesni što ćemo učiniti i kako ćemo to učiniti. Sedam je demonskih osobina koje pokazuje vješta volja na djelu: **energija mračnih bogova, majstorstvo, usmjerenost na jednu točku, odlučnost, upornost, hrabrost i organiziranost.**

Arhetipske slike dio su kolektivnog ljudskog naslijeđa. One određuju obrasce postojanja i ponašanja, opažanja i reagiranja. Ti su obrasci sadržani u kolektivnom nesvjesnom – onom dijelu nesvjesnog koji je univerzalan i zajednički. Ti se obrasci mogu opisati na personaliziran način, kao (mračni) Bogovi i Božice; njihovi mitovi su arhetipske priče. Izazivaju osjećaje i

slike koji su univerzalni dio ljudske egzistencije.

Kao arhetipovi, "Mračni bogovi" su obrasci koji upravljaju emocijama i ponašanjem; oni su moćne sile koje traže ono što im pripada, priznato ili ne. Svjesno priznati i poštovani od strane pojedinca, Mračni bogovi motiviraju čovjeka da doista bude ono što je.

Individualna volja sotoniste ima moć ojačati samu sebe i vješto usmjeriti aktivnost drugih psiholoških funkcija. Sotonist mora njegovati snažnu volju, biti ponosan, prkosan i samodisciplinirani . Staza Sotonizma donosi različita iskustva učenja, otkriva razne ezoterične tehnike i nudi ezoteričan uvid u život. Uključuje okultne prakse i rituale, ali prije svega Sotonizam je praktičan način života.

Glavni cilj, Sotonizma, je vratiti civilizaciji ono što joj nedostaje u bilo kojem vremenskom razdoblju - stvoriti ravnotežu. Trenutačno, to zahtijeva potpuno uništenje 'Sustava' svim mogućim sredstvima, kako bi se uspostavio onaj sustav koji će biti u skladu sa prometejskim idealima.

Što je pravi sotonizam?

Prvo, riječ je o buntu – protiv konformizma sadašnjosti. Buntovnik je odmetnik - netko tko ima karizmu, čija sama prisutnost u drugima izaziva nelagodu . Takav sotonistički pojedinac nikada ne odmara i ne boji se suočiti sa smrću. Ali u svemu tome on je častan. On nosi svoju čast posvuda sa sobom kao skriveno oružje.

Vrlina i zakon su fantazije; milosrđe, ljubav i ljubaznost su izopačenosti koje priječe prirodnu potragu za užitkom: Valjana konstrukcija stvarnosti, kaže Nietzsche, ne smije počivati na fantaziji: ona mora biti empirijski ukorijenjena u istinskom ljudskom iskustvu, koje je prvenstveno patnja i očaj. Većina pogleda konstruirana je kako bi se izbjeglo tragično gledište, ali rezultat su kulture izgrađene na iluziji koje se lako uništavaju. Nietzsche je, kao i mi u sotonizmu, promatrao kršćanstvo kao dominantnu iluziju; ili, dominantno izbjegavanje zapadnog društva. Nietzsche je tvrdio pokazujući da postoji moral gospodara i moral robova ili stada; Kršćanstvo je najgori ropski moral koji se temelji na slabosti, strahu, sažaljenju, dužnosti i podložnosti. Povijesni uspjeh kršćanstva leži u zagađivanju gospodara idejom 'robova', kojoj nedostaje moć a proglašava se vrlinom.

Suosjećanje ili milosrđe je u osnovi pogrešno. Prividno milosrđe izvire iz želje, za posjedovanjem i

dominacijom, što je izraz hipohondrije, vrste sućuti koja nije ništa drugo nego bolest. Neizbježno dolazi u sukob s preprekama koje blokiraju ljudsku slobodu i svjetovno zadovoljstvo; Time se pobuđuje deplasirana agresivnost i nasilje (kroz vjerski ekstremizam) i volja za uništavanjem svega što pripada ljudskoj slobodi. Samoodržanje je svojstveno čovjeku i postoji oduvijek, od postanka svijeta kako u životinjskom tako iu ljudskom carstvu, ali kroz vjerske institucije poprima svrhu reduciranja čovjekove slobode. Nietzsche kaže:

> *"U prvom redu pojedinac je taj koji, da bi sačuvao sebe ili čak samo da izbjegne nezadovoljstvo, namjerno čini štetu; u drugom je to država. Svaki moral dopušta namjerno nanošenje štete u slučaju samoobrane: to jest, kada se radi o samoodržanju."*

Svrha kršćanske ljubavi je konačno uništiti jake , slomiti njihove umove, iskoristiti njihove trenutke umora i pretvoriti njihovu sigurnost u tjeskobu i muku savjesti.

Transpersonalni razvoj

Snage u nama suprotstavljaju se jedna drugoj, donoseći mir i utjehu, ali također i sukobe i neizvjesnost. Pokušavamo sve ublažiti potvrđujući vlastito jastvo,

činеći ga našom stalnom referentnom točkom, govoreći "ja". No, iako je to baza iz koje izlazimo u susret svijetu i točka na koju se vraćamo kako bismo procijenili i asimilirali sve što doživljavamo, ona ostaje na svom tajnom mjestu, nikad posve ne otkrivajući svoju cijelu prirodu, središnja, najdublja nedostižna srž našeg postojanja.

To tajno, unutarnje Ja, naše je najintimnije vlasništvo, koje ostaje neopipljivo, neodredivo, misterij. Potiče naše postupke, rađa naše razmišljanje i uređuje obrazac naših života, ali se nikada u potpunosti ne otkriva. Duboko u njemu nalaze se nepoznate sfere, područja za koja slutimo da sežu daleko izvan naše svakodnevne svijesti, dubine koje niti ne znamo u potpunosti, a koje nekako uzrokuju, motiviraju, potiču.

Svjesno "Ja" je točka čiste samosvijesti. Često se brka sa svjesnom osobnošću, ali u stvarnosti je različita od nje. "Ja" je središte naše svijesti također nazvano "Transpersonalno Jastvo" . To je dio u nama koji može promatrati bilo koji sadržaj psihe, a da ne bude zamijećen. Ta činjenica omogućuje osobnosti da pronađe ravnotežu za koju inače ne bi bila sposobna.

Drevna okultna istina glasi:
"**Svijest ovisi o svom mostu za izražavanje, a oboje ovise**

o životu i energiji "

Svijest se u psihologiji često naziva "polje svijesti", kako bi se označio onaj dio naše osobnosti kojeg smo izravno svjesni: neprestani tok osjeta, slika, misli, osjećaja, želja i impulsa koje smo u stanju promatrati, analizirati i prosuđivati.

Roberto Assagioli, talijanski psiholog, koji je uveo psihoanalizu u Italiji, imao je ideje bliske Jungu, naglašavajući da se dinamička psihologija ne treba baviti samo dubinom (nesvjesno), već i visinom (nadsvijest). On je postavio teoriju o sedam sfera nesvjesnog uma.

(1) Niže nesvjesno; centar elementarne psihološke aktivnosti koje kontroliraju, koordiniraju i usmjeravaju funkciju fizičkog tijela; temeljni i primitivni porivi; kompleksi koji proizlaze iz emocija; snovi i imaginacija niže vrste; parapsihološki ili psihički procesi niže prirode; strah, opsesija, iluzija, kompulzivni nagoni i razne druge patološke manifestacije.

(2) Srednje nesvjesno; Ovdje se iskustva asimiliraju i, iako su očito zaboravljena od strane svjesnog uma, lako su dostupna i često će biti uzrok spontanih reakcija i podrijetlo velikog dijela naših imaginacija te našeg emocionalnog i misaonog života.

(3) Više nesvjesno; Teško se može objasniti. Također se naziva i nadsvijest, izvor je inspiracija, viših bitnosti, dojmova i intuicije. Iz ove sfere izbijaju bljeskovi prosvjetljenja koji ponekad prikazuju stvari na drugačiji način. Sposobnost da se ovo područje ispita svjesnim umom i prenese njegov sadržaj u našu svijest o mozgu jedan je od ciljeva tehnika vizualizacije i meditacije. Kontemplacija dublje prirode dovodi nas u kontakt s meta- tamom ili 'supra' elementima i energijama, ideje i mračna prosvjetljenja nalaze se u ovoj visokoj sferi.

(4) Polje svijesti; područje u kojem smo neposredno svjesni, sfera u kojoj osobnost svojim stalnim tokom misli, percepcija, osjećaja, želja, osjeta i drugih aktivnosti svjesno funkcionira. Moglo bi se nazvati poljem iskustva, jer smo ovdje naučili prepoznavati fenomene koji nas okružuju, mirise, zvukove, prizore i bezbroj događaja.

(5) Svjesno Ja ; Istinsko je središte svijesti i u različitim stupnjevima promatrač, analitičar i kontrolor polja.

(6) Više Ja /Transpersonalno Ja, poznatije kao Duša, Sotonističko Jastvo /Crni Plamen.

(7) Kolektivno nesvjesno; Polje subjektivne aktivnosti

koje na različite načine utječe na nas. Ovdje leže drevna sjećanja i tendencije ljudi, nacija, plemena i obitelji, primitivni obrasci koji moduliraju akciju i reakciju, arhetipski simboli kojima je Carl Gustav Jung pripisao toliko našeg ponašanja.

Mikrokozmos je odraz makrokozmosa, to je vidljivo i u konstrukciji atoma i sustava Drveta Wyrda, koji se sastoji od sedam planeta ili sfera sa svojim trostrukim dijelovima. Kozmičko drvo Wyrd-a ima dušu u smislu da je ono most za energije i sile koje se izražavaju kroz čovjeka i prirodu, jer planet Zemlja nije iznimka.

Kao što Drvo Wyrda ima sedam planetarnih trostrukih sfera, tako i čovjek ima sedam glavnih energetskih centara.

Koncept je sljedeći:

(1) Drvo Wyrda predstavlja sedam centara ili planeta energije.
(2) Sedam tokova energije koji izlaze iz njih su trostruki
(3) Centara sile u ljudskom tijelu ima sedam, a to su:

1. Kozmička svijest - Vrh glave
2 . Intuicija - Razina epifize, tamno oko, treće oko
3. Komunikacija i izražavanje - Razina grla

4. Strast, privrženost, ljubav ili mržnja - Razina srca
5. Asertivnost, ljutnja, agresija - Razina pupka, solarnog pleksusa ili slezena
6. Seksualna energija - Razina genitalija
7. Primitivna energija, veliki potencijal - Baza kralježnice

Mogući načini na koje se mogu kombinirati:
(1) Put mračne znanosti
(2) Put mračnog prosvjetljenja
(3) Put sotonističke etike
(4) Put ljepote i ekstaze
(5) Put smrti i uništenja
(6) Put kaosa
(7) Put hrabrosti i uspjeha

Tamna energija se može manifestirati kroz različite praktične rezultate. Oni su:

Prva zraka ili vibracija mračne i skrivene znanosti
Druga zraka ili vibracija mračnog prosvjetljenja (inteligencija / Gnoza)
Treća zraka ili vibracija sotonističkog etosa
Četvrta zraka ili vibracija ljepote i ekstaze (proročanstvo / proricanje)
Peta zraka ili vibracija rata, smrti i razaranja
Šesta zraka ili vibracija mračnog rituala, kaosa i poremećaja.

(U klasičnom okultizmu ova zraka je sedma)
Sedma zraka ili vibracija hrabrosti i uspjeha.

Sve promjene koje se događaju na fizičkoj razini ezultat su unutarnjih subjektivnih uzroka, koji proizlaze iz neke razine Svijesti Kozmičkog Wyrda, i očito s neke razine osim fizičke. Činjenica je , kada se u kraljevstvima prirode dogodi velik i neobičan preokret, ljudi pripisuju drugim ljudima ili određenim silama stvorenim ljudskom snagom i ambicijom.

Duhovnost

Površan i licemjeran način na koji se riječ 'duhovno' uvijek koristila i još uvijek se koristi, tijekom cijele kršćanske ere stvarao je veliku zbrku, ali srećom riječ se ne koristi u sotonizmu, zamijenjena je riječju 'sinisterno', "numinozno "ili njegove varijacije.
Od najranijih vremena postojali su ljudi koji su tvrdili da su iskusili stanja svijesti koja se uvelike razlikuju po kvaliteti, intenzitetu i učinku od onih koje inače projiciraju na ekranu svijesti. Oni također tvrde da su ta stanja svijesti rezultat nenamjernog dolaska u kontakt s razinom ili sferom Stvarnosti koja je "iznad" ili "izvan" onih koje se normalno smatraju "stvarnim". Ta se stvarnost često naziva transcendentnom, a ogroman

broj svjedočanstava o susretima s takvom višom stvarnošću je zapanjujući. Takvi su pojedinci prisutni oduvijek, u svim zemljama, Važnost dubljeg područja iskustva i stvarnosti ne može se precijeniti, a sama mogućnost njegovog postojanja trebala bi potaknuti da se istraživanju posveti određena količina energije, vremena i entuzijazma. Iz ovoga proizlazi da metafizička svijest ni na koji način ne bi trebala biti ograničena vrstom iskustva i religioznim ili mističnim sustavima vjerovanja, niti bi se s njima trebala poistovjećivati.

Postoje mnogi slučajevi spontanog, neočekivanog prosvjetljenja, bez ikakve prethodne svjesne težnje ili pripreme. Moguće da u takvim slučajevima inicijativu preuzima Transpersonalno Ja (Više Ja). Ova se činjenica može razumjeti uzimajući u obzir psihološku konstituciju ljudskih bića. Naime, Volja je najizravniji izraz Jastva. Ovo vrijedi i za osobno jastvo i za Transpersonalno ili Više Jastvo. Kao što postoji osobna volja, tako postoji i Transpersonalna volja, koja je izraz Transpersonalnog Jastva i djeluje iz nadsvjesnih razina psihe. Njegovo djelovanje, osobno ja, osjeća kao "poziv". Težnja i volja osobnog jastva i povlačenje Transpersonalnog jastva da se nadiđu ograničenja "normalne" svijesti i života ne očituju se samo kao potraga za smislom, za prosvjetljenjem. Postoje i druge

vrste transcendencije koje čovjek može doživjeti. Neke od glavnih su:

(1) Transcendencija kroz transpersonalnu strast.
(2) Transcendencija kroz transpersonalno djelovanje
(3) Transcendencija kroz umjetnost i ljepotu
(4) Transcendencija kroz samoostvarenje

Ovi načini transcendencije također se mogu izraziti u smislu temeljne volje da se nadiđe svjesno jastvo kroz jedinstvo s nečim većim.

(1) Transcendencija kroz transpersonalnu strast.
Može se definirati kao odnos između nadsvjesnih razina u pojedincu ili grupi, zajedničko ostvarenje Transpersonalne stvarnosti, ujedinjenje kroz jedinstvo između dvije ili više osobnosti. Također, to je težnja za jedinstvom s nevidljivim, općenito nazvanim imenom božanstva ili kozmičke stvarnosti kako je predstavljeno u kozmičkom stablu Wyrda. To je put mističnog sjedinjenja.

(2) Transcendencija kroz transpersonalno djelovanje.
Najviši oblik sotonističkoj djelovanja, kroz rituale, i ekvivalentno društveno djelovanje ima transpersonalni karakter. Sotonist je motiviran Transpersonalnom Voljom, koja je neovisna o, a ponekad čak i protiv

osobne volje, protiv instinkta za samoodržanjem i nagona za osobnim samopotvrđivanjem. Ove radnje mogu uključivati hrabrost, nevolje, žrtve i rizike, a mogu čak doseći i vrhunce heroizma.

(3) Transcendencija kroz umjetnost i ljepotu
Ovo je estetski način. Umjetnost i ljepotu mnogi razvijeni ljudi osjećaju kao potrebu, a odgovarajući nagon za ljepotom stoga budi volju za ljepotom. Postoje dva aspekta: promišljanje ljepote i stvaranje lijepih stvari.
Volja se očituje u stvaranju ljepote. Često je umjetnik vođen željom za stvaranjem, osobnost je vođena tim porivom koji je ponekad lak i radostan, ali češće težak, i bolan. Često se osobnost buni ili pokušava pobjeći od višeg poriva. No, umjetnik je zapravo prisiljen stvarati i nema mira dok posao nije gotov. Ono što je bilo pripremljeno u nadsvjesnom području mora postati manifestirano u fizičkom.

(4) Transcendencija kroz samoostvarenje.
Sotonistu je prvi dragocjeni pogled na istinu znati da živi u stanju kozmičke Tame. Prakticirati rad na stazama, znači aktivirati veliku umjetnost. Rad na stazama se snažno preporuča za buđenje ili oživljavanje onih nadolazećih potencijala koji pripadaju sferi nadsvijesti i imaju svoje podrijetlo u Transpersonalnom Jastvu.

Postoji, razlika između samospoznaje i samoaktualizacije. To nije aktualizacija potencijala latentnih u "normalnoj" ljudskoj osobnosti, već progresivna manifestacija transcendentnih, transpersonalnih potencijala, koja kulminira izravnom eksperimentalnom sviješću o Transpersonalnom Jastvu. To samoostvarenje, dakle sotonističko izvorno Transpersonalno ili Više Jastvo, postaje odraz Mračnih Bogova Kozmičkog Drveta Wyrda.

Samoostvarenje se sastoji u doživljavanju različitih stanja intuitivne svijesti postignutih radom na putu koji vodi do konačnog jedinstva sa sfernim planetima i tamnim bogovima. Svi su mračni bogovi potencijalni obrasci u psihama svih ljudi, ali u svakom pojedinom čovjeku neki od tih obrazaca su aktivirani (pokrenuti ili razvijeni), a drugi nisu. Carl Gustav Jung koristio je analogiju o stvaranju kristala kako bi objasnio razliku između arhetipskih obrazaca (koji su univerzalni) i aktiviranih arhetipova (koji funkcioniraju u nama). Arhetip je poput nevidljivog uzorka koji određuje kakav će oblik i strukturu kristal poprimiti kada se formira. Jednom kada se kristal doista formira, on poprima prepoznatljivi uzorak, koji je analogan aktiviranom arhetipu.

Izlazeći iz kozmičkog stabla Wyrda, ili jednostavno

kozmičke svijesti, više ja (ili duša) ulazi u vibracijsko stanje kozmičke tamne svjetlosti. Kada dosegne utjecaj uma, postaje individualiziran, ograničen identifikacijom s ljudskom sviješću općenito. Kroz rad na stazama, sotonist je u stanju koncentrirati cijelu svoju životnu snagu u Tamnom Suncu Kozmičke (Super) Svijesti. Na taj način Sotona se otkriva.
"Tamno sunce" kozmička (super) svijest je najviši izvor života u Bezdanu i inteligencije u tijelu, sa svojim prebivalištem u prvoj čakri ili najvišem sotonističkom centru, u velikom mozgu. Sav život i sposobnosti u tijelu evoluiraju iz ove elektrane mračnog sjaja kroz zrake Trećeg oka, a ovo se povezuje s "Tamnim Suncem" Kozmičke (Super) Svijesti. Kroz tamno svjetlo Trećeg oka, sotonist kreće stazom Kozmičkog stabla Wyrda. Sotonist koji je, možda kroz Crno hodočašće i/ili stazu postigao razinu Samoostvarenja, posjeduje visoku intuitivnu mudrost izravne percepcije koja prodire u srž misterija, o tome kako je određeni Mračni Bog istodobno energetski imanentan i transcendentan. Shvaćajući svoje vlastito jedinstvo s određenim Mračnim Bogom, sotonist zna da je on sam mikrokozmos imanencije i transcendencije.

Mitologija opisuje karakter i ponašanje Mračnih Bogova ili Energija. Rituali nastoje ili privući energiju Bezdana ili je prenijeti u skladu s namjerom sotoniste. Stoga

Tradicionalni Sotonizam ima svoju mitologiju, filozofiju, znanost i okultizam.

"Kaos i Red" temeljni dualizam u Tradicionalnog Sotonizma . Cijeli kozmos, makrokozmički i mikrokozmički predstavljen Drvetom Wyrda i njegovim Mračnim Bogom koji su izraženi kroz ovaj dualizam.

Sotonist je još jedan bog kao dio energije Kaosa.
Glavne napomene na kojima je izgrađen sotonizam su:
(1) Ne postoji ništa u manifestaciji osim organizirane energije.
(2) Energija slijedi ili se prilagođava misli.
(3) Sotonist radi u energiji i s energijama.

Wyrd- Sfere Mračnih Bogova

Drvo Wyrda dovodi energije svemira u organizirani oblik, što je predstavljeno sa sedam planeta (Mjesec, Merkur, Venera, Sunce, Mars, Jupiter i Saturn). Ove su energije neopisivim eonima bile usmjerene prema čovječanstvu i neposrednoj pojavi na fizičkoj razini.

Mračni Bogovi ili Energije su sile koje stoje iza evolucijskog napretka naše rase. Ove davno zaboravljene sile su iz tog razloga prilično nove i

nepriznate , stoga ih čovječanstvo teško razumije.
Djelovanje Mračnih Bogova ili Energija je dvostruko:
(1) Uništenje vlasti, religija i društva.
(2) Snage i energije iz Hijerarhijskog stabla koje konačno spaja ono što je do sada bilo odvojeno.

Prije svega, znanje o mračnim bogovima je izvor osobnog osnaživanja. Razumijevanje mračnih bogova mora se spojiti sa znanjem o kozmičkom stablu Wyrda. Obje su izuzetno moćne, nevidljive sile koje međusobno djeluju kako bi utjecale na pojedinog sotonistu. Znanje o mračnim bogovima može poboljšati samospoznaju i samoprihvaćanje kod sotoniste, te utjecati na okolinu. Dvadeset i jedan mračni bog, veliki je zlokobni, ali istovremeni spasilački korpus posvećenih, oslobođenih jedinica mračnog života, koji rade u grupnoj formaciji sa svim životnim oblicima , a posebno čovječanstvom. Ovi Mračni Bogovi ili Energije nazivaju se i Crna Hijerarhija. Oni u svojoj ukupnosti predstavljaju sedam glavnih energija sa svojim pod-energijama, i putovima između sfera.

Mjesec Sfera skrivenog znanja .
Misterije Tamnog Mjeseca otkrivaju se istraživanjem mitske, psihološke i LHP simbolike Mjesečeve tame. Kao i Majka Zemlja, planeta “Mjesec” je također htonska, i simbolizira silazak u Bezdan osobnog i

kolektivnog nesvjesnog, gdje se otkrivaju tajne.
Postupno razotkrivanje tajni počinje samoinicijacijom.

Mit: Vrata u ponor/podzemni svijet
Arhetipovi: Shugara, Noctulius, Nythra
Motivacija: Skriveno znanje potraga za moćnom, mračnom silom koja nadilazi našu svakodnevicu
Tip osobnosti Mislilac mračna i skrivena znanost
Praksa podučavanja ili čakra Brahmaranda Shugara

Ono što leži izvan okvira bilo kojeg pogleda na svijet; ono što leži unutar Mračnog bazena ispod Mjeseca i prijeti proždrijeti, stvoriti ludilo. Stadij koji se ne može zanemariti ako se traži daljnji razvoj, koji zahtijeva silazak kako bi se izvuklo ono što je nejasno, zastrašujuće skriveno:
Dveri u Bezdan točka s koje nema povratka: koja vodi do ponovnog rođenja putem smrti.
Sinisteno buđenje – Priroda kakva jest, sirova i nepromijenjena. Iskonska svijest života posjeduje i stvara 'optužitelja', i izaziva djela koja osporavaju postojanje 'svetog'. Smrt kao posljedica pokušaja bijega od onoga što je sudbina .
Osobna destrukcija iz samoobmane i prestanak samoevolucije. Energetski vrtlog u Bezdanu, suočavanje s kaosom iznutra i izvana.

Merkur- Sfera prosvjetljenja
Merkur, Sunce, Venera i Saturn zajedno čine četiri skrivene misterije koja se tiče komunikacije.

Sfera Merkura u odnosu na Sunce, Veneru i Saturn uspostavlja u vremenu i prostoru jedinstvenu situaciju jer potiče na kaotične napore ili inicira niz demonskih energija kako bi se destruktivno suprotstavilo demijurgovim silama i proizvelo sukobe koji će dovesti do ravnoteže kroz promjenu.

Preko Merkura um je obasjan demonskom gnozom i uspostavljen je odnos između osobnosti i osobnog nesvjesnog. Sotonist postaje sposoban uroniti u osobno nesvjesno, i izravno se baviti izvorom, poznatim kao kolektivno nesvjesno i njegovim arhetipovima ili energijama. Sunce je iskustvo osobnosti.
Mit : Vrata transformacije
Arhetipovi : Ga Wath Am, Nekalah, Abatu
Motivacija : Znanje i Intuicija
Tip osobnosti : Introvertna inteligencija
Praksa: Jastvo -znanje; Čakra Trećeg Oka, Ga Wath Am

Physis: Postupno odvijanje prirode; izvor evolucije, ono što stvara Wyrd. Bit iza izgleda stvari. Promjena, uzemljenje i širenje energija.
Teška istina prirode - vrijeme umiranja jednog oblika da

bi ustupio mjesto i rodio drugi. Kauzalni oblik stvoren da djeluje

Pokušaj drugih da otmu sudbinu pojedinca i tako poremete Wyrd. Zamućen vida koje stvara sumnje, nedostatak usmjerenja, podložnost vanjskim silama i moguće, ako se izgubi uvid, odustajanje od potrage. Patnja koju težnja nameće. Mudrost - i Sudbina - mogu se postići. Svijest o čimbenicima - kao što su drugi ljudi - koji mogu ispuniti Sudbinu, i teške praktične stvarnosti težnje za stvaranjem ovog ispunjenja. Tuga, mudrost i kreativnost kroz gubitak.

Venera Sfera ekstaze i ljubavi

Venera, tradicionalno mnogo starija od “Zemlje” je najokultniji, i tajanstven planet, iz četiri razloga:
(a) Njegov odnos prema Zemlji i prema čovjeku pojedinačno i kolektivno.
(b) On upravlja prirodnim naraštajem i animalnim ponašanjem ljudi.
(c) Na ovaj način, to je "drugo sunce", kako se u okultnoj tradiciji kaže da je Venera malo sunce u kojem solarna kugla pohranjuje svoju svjetlost.
(d) To je primarni ili emocionalno mračni prototip Zemlje.

Venera je, tamni svjetlonoša našeg Zemaljskog Kraljevstva , kako u fizičkom, tako i u ezoteričnom smislu.

Mit : Vrata seksa i roditeljstva
Arhetipovi : Karu Samsu, Aosoth, Nemicu Motivacija: Mračna etika, ljubav, intimnost, ekstaza , komunikacija,
Tip osobnosti : Društvena praksa
Čakra : Grleni centar

Dvostruki tetraedar koji je Nexion stvorio ujedinjenjem balansirajućih sila. Sijanje sjemena promjene koje može preobraziti i prenijeti evoluciju s onu stranu Bezdana, a time i s onu stranu 'slike o sebi' - ili onoga što može uništiti. Prizivanje energija koje prisiljavaju na stvaranje nečega izvan 'sebe'.

Znanje koje omogućuje svjesno poboljšanje/razvoj i korištenje prirodnih sposobnosti u korist osobne Sudbine i Wyrda, te suočavanje i rješavanje onih kvaliteta unutar karaktera koje su štetne.

Nemicu je Donositelj Mudrosti, Plavi kip čije crvene oči promatraju labirint. Označava poznavanje identiteta, Wyrda i onoga što treba učiniti.

Sunce Sfera Kruga

Devet žrtvenih kamenova, Sunce i šest drugih sfera Drveta Wyrda, od kojih svaka utjelovljuje kozmički princip, označavaju :

1) Širenje Crne Svjetlosti, vibracijska stimulacija i magnetska interakcija (ili zakon privlačenja i odbijanja).

2) Ciklički crni napredak, rotacijsko ponavljanje, povezano sa spiralnim spuštanjem u duboki demonski razvoj.

a) Mudrošću strasti i korištenjem oblika pomoću aktivne, ali demonske inteligencije.

b) Kroz samosvijest.

c) Kroz aktivnu- vođenu meditaciju o Drvetu Wyrda i njegovim stazama kao savršenom solarnom sustavu, primjerenom potrebama sotoniste .

Sunce je organ kozmičkog daha, sila vitalizacije materije, izravni primatelj i raspršivač strastvenog, demonskog zračenja. Sol (Sunce) ima unutar svoje periferije (Satanas, Vindex i Atazoth) središte prijema od ostalih šest planeta sa zračenjem na površinu Zemlje.

Na Zemlji, mikrokozmički, ljudsko osobno nesvjesno kao dio jedne cjeline, ima sličan organ ili prijemnik u području srca, manifestirajući se kroz snagu volje, strast u mudrosti i inteligentnu aktivnost.

Na sotonističkom putu potrebna je redovita praksa rada na Sunčevoj sferi, koju kanaliziraju Satanas, Vindex i Atazoth, kao sile u nama samima. To su vatre koje su nam dane prilikom samoinicijacije.

Sunce mikrokozmosa nalazi se u energetskom centru srca, energija svjesno usmjerena i kontrolirana od strane aspekta Tamne volje s mentalne razine. Tri vatre Sunčeve sfere (položaj središta srca) unutar nas, snagom mikrokozmičkog Bezdana uma pomiješane su jedna s drugom, i s vatrom mračnog uma.

Aspekt ujedinjenja ovog miješanja je vladavina i red, ali i destrukcija i Kaos na Zemlji .

Mit : Vrata do vizije, razumijevanja i proročanstva.
Arhetipovi: Satanas, Vindex, Atazoth
Motivacija : Samotransformacija, Ljepota i mistično iskustvo
Čakra : Srčani centar- Satanas

Zlokobni aspekt sadržan unutar 'homogene metalne vode': eksplozivni faktor u delikatnom balansiranju elemenata koji poboljšavaju život. Promjena kroz nevolje - 'Optužitelj'.
Brutalna stvarnosti koja prijeti proždrijeti apstraktno.
Uvid i kontrola kroz razumijevanje Prvobitnog Diabolusa

ili uništenje od strane Njega.

Ulaz/prijelaz u Zemlje mračnih. Sotonist postaje ono što je stvorio - prijenos svijesti u akauzalno kako bi postao dio većeg Wyrda. Odjek uzročnih radnji sotoniste kroz Eone, postupno ostavljajući suštinu iza pojavnosti da proganja psihe drugih. Promjena astralne ljuske.

Morske dubine u kojima je skriveni
Tunel noževa
Ovdje postoji jedinstvo
On usmjerava Odabrane
Bijes Kaosa je u Oku Jarca
Zlatni trokut naspram nebeske vatre.

Akcije temeljene na znanju o sotonističkoj dijalektici koju je otkrilo praktično iskustvo: Racionalno promatranje situacije. Kontrola brojnih i raznolikih čimbenika unutar situacije - odnosno postizanje stupnja individualne evolucije koja nadilazi osobnu, i stoga podrazumijeva sposobnost pokretanja Promjene na širokom

Mars Sfera žrtvovanja, smrti i uništenja
Planeti ili sfere Mars i Saturn izuzetno su učinkoviti u

vezi s inicijacijama kao dijelom kozmičkog Drveta Wyrda. Mars vibrira točno dolje prema Zemlji, kroz mikrokozmos pojedinačno ili čovječanstvo u cjelini. Mars je tradicionalno moć koja vlada i kontrolira čovjeka, gdje je rat uvijek u tijeku, upravljajući ne samo pojedinačnim ljudskim bićem, već također izazivajući masovni učinak za postizanje evolucije ljudske rase, stvarajući velike borbe, ali vodeći konačno i do velikog otkrića. Testovi Marsa su trostruki:

(1) Život: preusmjeriti život pojedinca i rase.
(2) Kvaliteta: dokazati spremnost za inicijaciju i teškoće.
(3) Izgled: Pokazati osjetljivost (energetsku) na Drvo Wyrda.

Mars nosi ispit, a kada se s njim suočimo slijedi oslobođenje, ponovno kušanje ljudskih apetita, slobodnih želja, samovolje i mnogih drugih i korisnih stvari. Mars je sila razaranja, ali i obnavljanja.

Tu je, prvo, test apetita, svojstven animalnoj prirodi čovjeka, a to su tri: Seks, fizička udobnost i blagostanje (bogatstvo), kao konkretizirana energija. Drugo, test povezan sa željom, kojih je također tri : neustrašivost, mržnja i ambicija ili želja za moći. Treće, testovi nižeg kritičkog uma koji su: ponos (individualno i nacionalno,

'vlastita rasa ili narod prije svega'), odvojenost i okrutnost kada je to potrebno. Sve te testove sotonistički inicijant mora proći, jer oni pripadaju njegovoj vlastitoj prirodi.

Ključne riječi Marsa : "test, suđenje i trijumf". Mars je "Zakon žrtvovanja" koji se nikada ne može eliminirati na Zemlji što se tiče ljudskih i podljudskih reakcija na rat, smrt i uništenje (Čovjek je ratnik). Zapravo, "Žrtva" je ekstaza mistika, uzdizanje inicijanta kao izvanredno postignuće ili bilo koji drugi osjećaj koji se prenosi do točke sublimacije. Put žrtve je put života, gdje nema bijega. Georges Bataille s odobravanjem citira Markiza de Sadaa: "Nema boljeg načina da upoznate smrt od povezivanja s nekom razuzdanom slikom". Mars stremi naprijed poput zrake tamne svjetlosti i dodiruje svjetlost jastva, dakle ekstazu i egzaltaciju, gdje su bol i tuga koji uzrokuju rat, smrt i uništenje transcendirani do te mjere da 'zadovoljstvo i bol' više ne drže inicijanta, jer su postali zadovoljstvo. Kada žrtva upravlja umom, neizbježno će navesti inicijanta da se odrekne osobne naklonosti u korist vlastite rase i jastva (Duše) koje ne poznaje odvajanje, ne poznaje razlike samo ispravnu prosudbu. Boja dodijeljena Marsu je crvena, a to je korespondencija s bojom krvi, koja sferu povezuje sa strašću, sa seksom i mržnjom, i osjećajem općeg protivljenja. Mars također upravlja osjetilima kojih ima

pet. Ta su osjetila osnova cjelokupnog ljudskog znanja; stoga vlada znanošću, premještajući je u područje nematerijalnog.

Mars utjelovljuje energiju koja, vodi u idealizam (rat, smrt, uništenje), intervenirajući s čovjekom u izradi vlastitih ideja, ambicioznih projekata i zlokobnih težnji.

Mars čini lanac s Merkurom (nositeljem poruka kroz govor i inteligenciju) i planetom Zemljom. Idealizam Marsa je moć viziju i usmjeravanje vlastitog životnog kursa prema toj viziji.
Merkur je izraz dualnog aspekta uma, kao korisnika konkretnog uma (osobnosti) koji uvjetuje život osobnosti, analizirajući i razlikujući ljudsko ja od ne-ja, naglašavajući “ja i ti”.
On, prenosi poruke između “Jastva ” (Višeg Ja) i mozga. Međutim, Merkur počinje djelovati kada su Mars i inicijant (koji predstavlja planet Zemlju) usavršeni ili u procesu brzog usavršavanja. Mars, Merkur i Zemlja čine trokut rasne važnosti.

Mit : Vrata u akciju i teškoće
Arhetipovi : Binan Ath, Kthunae, Sauroctonos
Motivacija : Razaranje i rekonstrukcija , Voljna i nevoljna žrtva
Tip osobnosti : Praktičan realist

Čakra: Centar solarnog pleksusa Binan Ath

Ezoterična empatija; teče s prirodnim silama koje su svjesno shvaćene. Integracija koja postaje (dio) većeg Wyrda; svijest koja obuhvaća eone.

Priroda promjena u kauzalnom, izvan djelovanja onih koji su ih inicirali; kako se akauzalno dinamički povezuje s kauzalnim i obrnuto . Protok energija u skladu s većim Wyrdom i Sudbinama onih koji su izravno i neizravno uključeni - dakle, prisutnost nepredviđenih čimbenika i zamki koje su sadržane u tome što može stvoriti pogreške u prosuđivanju. Održavanje etosa ili 'tradicije' putem 'bezvremenskih' djela.

Nagovještaji Bezdana :   Kulminacija na osobnoj razini energija stvorenih Promjenom - izranjanje pojedinačnih čimbenika dosad poznatih samo na nesvjesnoj razini. Proces otkrivanja koji će dovesti do uvida, znanja o Wyrdu; ili ludilo, smrt.

Jupiter Sfera mudrosti
Kada se Invokacija Baphometu ispravno koristi i sotonist je svijesno povezan, kroz rad na stazama sa Drveta Wyrda, pozivaju se kozmičke energije da pomognu u ponovnim prilagodbama.

potrebnim na Zemlji. Ove Sile, postoje u dvije kategorije: Solarne Sile koje su inter-sferične (ili planetarne) i Kozmičke Tamne Sile koje su raširene po cijelom Stablu Wyrda kroz Jupiter kao prijenosnik demonskih energija.
Iako je Jupiter šesta zraka ili vibracija, on je u isto vrijeme druga zraka vibracije povezana sa sferom Merkura.

Jupiter je vladar i prijenosnik ekspanzije. Upotreba, i zlouporaba moći određuju hoće li inicijant hodati na glup ili na aristokratski inteligentan način kao vrijedan sotonist. Put od gluposti do inteligencije prolazi kroz sve zamke moći, jer Jupiter ima inherentnu tendenciju "fuzije" koju ništa ne može zaustaviti. Središnja ideja okultizma je da čak i najmanji atom tvari u sebi ima klicu onoga što može odgovoriti na mračnu energiju sačuvanu pod utjecajem Jupitera.
Kada se sotonist otvori kroz vođene meditacije, sferičnoj vibraciji Jupitera i postane jedno s njom kroz vjerovanje i namjeru, tada postaje sudionik neizmjernih sila, bivajući svoj na bojnom polju života.

Mit : Vrata u mirnu divljinu mekog zvuka i tišine
Arhetipovi : Lidagon, Davcina, Mactoron Motivacija: Samopouzdanje, sebe -ljubav, Vlastita snaga
Tip osobnosti : Poduzetno Praktično Samoostvarenje i

meditacija
Čakra Baza kralježnice, Lidagon, Jesen
Unija dviju sila koje balansiraju i stvaraju Promjenu kroz Mračnu Volju

Radnje izazvane nesputanim strastima i razotkrivanjem fizičkih užitaka i izazova života. “Nemilosrdna ambicija”. Kreativnost i promjena putem destrukcije .

Saturn Sfera Kaosa
Stariji od olimpijskih bogova i planet koji se vrlo sporo kreće, Saturn predstavlja Kaos ili poremećaj u postojanosti, obliku, strukturi i ravnoteži.

Nasuprot Jupiteru, Saturn je u ranijim vremenima bio poznat kao Veći Malefik. Saturn je usko povezan s materijom (Zemljom) na vrlo motivirajući način, pružajući ogromno polje eksperimentiranja i iskustva.

(1) Mentalna konstitucija čovjeka izražava se posredstvom Saturna.
(2) Astralno tijelo čovjeka izražava se kroz Mars.
(3) Fizičko tijelo se izražava kroz Zemlju.

Mit : Vrata uništavanja i stvaranja
Arhetipovi: Azanigin, Velpecula, Naos

Tip osobnosti : Jastvo – evolucija i praksa, ispunjavanje dužnosti
Čakra : Sakralni centar Azanigin

Ono što se izražava putem djela koja u svom dizajnu postižu dugoročne ciljeve izvan uzročne smrti pojedinca; mijenjajući aspekte društva značajnim kreacijama i tako ispunjavajući sudbinu ili Wyrd etosa civilizacije. Djela koja inauguriraju novi Eon.

Kauzalna struktura promijenjena u skladu s dugoročnim ciljevima, a nosi vlastite plodove Promjene. Ti su plodovi posljednja djela ispunjenog etosa jedne rase. Ispunjenje osobnih želja i potencijala, stvaranje nagovještaja daljnjeg napredovanja. Nezadovoljstvo koje uzrokuje težnje ka nečemu 'višem'.

Nexion je potpuno otvoren: Veći Wyrd uzročno ispunjen dinamično daje izraz novim oblicima preko Physisa; novi izazovi, novi izrazi etosa. Kaos rođenja: Mračni Bogovi su se vratili, mijenjajući oblik, stvarajući nove mogućnosti. Etos koji je živ i razvija se, prkosi svim izazovima vizija; stalno redefinira granice, prometejski i nezasitan. Ciklus kreativne evolucije. Eon vatre.

Gaubni Gospodar Bezdana Jastva, bog moćnih zakletvi i hrabrih djela. Gaubni je završetak Velikog Djela,

nagrada i kraj epilog i završetak ljudsko-životinjskog ciklusa.

Mračna Ekstaza

Kroz inicijaciju mračni adept ulazi u život Bezdana,
i zna da je to smrt.
Vječno goruće tamno svjetlo
pokazuje mu put, i sada zna što želi biti.
Zbogom polja gore!
Pozdrav, Satanas, Slava Tebi
On zna da nema povratka .
To je njegov vlastiti izbor.
Ovo je špilja transformacije.
On se približava Aršu duboko i
Onome koji sjedi na njemu.
On progovara: 'Tražio sam te!'
Tražim u ovom kraljevstvu da pronađem
Samopouzdanje, ljubav prema sebi i
vlastitu moć
Da se dokažem i otkrijem svoju bit.
Tamno svjetlo je prisutno,
Moć i poštovanje sada su moji,
Ne izbaci me nikada
Ali, Onaj koji sjedi na Prijestolju
ostaje nepomičan;

Čini se da niti sluša niti čuje.
Kaos Drveta Wyrd, sfere tame,
Čuje se dvadeset i jedan vibrirajući i drhtavi glas:
Agios O Vindex, uđi u sferu Kaosa,
pridruži se plesu, ovaj svemir je tvoj.
Uđi mračni poslaniče
u grobnicu živih mrtvaca.
Uzdigni se u Tamnom Svjetlu
i sruši zidove neznanja iznad.
Uništi i ponovno stvori.
Agios O Satanas
Ave Satanas

Ratnički Ideal

Tko teži malim stvarima, postići će samo male stvari. No, da bismo postigli velike stvari, trebamo težiti veličini i onome što je plemenito. Učinkovito sredstvo za promjenu čovjekova unutarnjeg stava, kako pojedinačnog tako i kolektivnog, stalna je primjena moralnog zakona koji izražava i predstavlja ono što štiti i pomaže određenu rasu koja živi zajedno u državi ili zajednici. Postoji način da se stvari dogode, a koji je ispravan za rasu ili preciznije za svaku rasu zasebno. Završetak procesa Aristotel je nazvao “entelehijom”,

punim i savršenim ostvarenjem onoga što je prethodno bilo u potencijalnom stanju, a danas možemo dodati: “prije nego što je nastalo multikulturalno društvo”.
Svaka rasa unapređuje svoj prirodni život, uz rasno naslijeđe predaka. Pojedinac ima moralnu dužnost podržavati moralne zakone duž svoje rase, a time i svoje vlastite kulture. Naša zapadnjačka kulturna baština, kakva je izgrađena davno prije današnjeg multirasnog zagađenja, može se s pravom nazvati velikim blagom, koje ni na koji način nije izgubljeno, već je trenutačno skriveno, da se ponovno otkrije i ponovno iznese na svjetlo dana. I dok naši kulturni obrasci imaju jednako dostojanstvo, svatko od nas kao arijevskih ratnika trebao bi iskoristiti mogućnost koja je jedinstvena naša, a ne druge rase. Svi mi moramo ponovno otkriti vlastitu ratničku kulturu.

Moramo se vratiti svojoj pradjedovskoj ratničkoj krvi i ponovno naučiti živjeti i umrijeti kao ratnik.
Ideal arijevskog ratnika ponovno mora biti podržan kao model kojemu svaki zapadni čovjek treba težiti i slijediti ga .

U Sotonističkoj filozofiji, "svrha" ima vrlo dinamičan smisao. U svakoj fazi našeg života postoje podređene svrhe – koraci duž sotonističkog puta prema ispunjenju našeg idealnog obrasca, čineći stvarnim prirodne i

zdrave instinkte Arijevaca. Idealno: (kakva dvosmislena riječ) je praktično, osobno i kolektivno: ispunjavanje naših najdubljih unutarnjih sklonosti, na najučinkovitiji i najpoželjniji način.

"Plemenitost" bi se mogla definirati kao očiti znak da u svakom trenutku ispunjavamo svoju idealnu svrhu.